Euthici Auguſtini Niphi Philothei Sueſſani Auerroys de mixtione defenſio ad etatis noſtre decus epiſcopū Alarinenſem Jacobū de Petruciis dei ac nature interpretez.

+

Cum Priuilegio

¶ Euthici Auguſtini Niphi Philothei Sueſſani Auerroys de mixtione defenſio ad etatis noſtre decus epiſcopum Alarinenſem Jacobum de Petrucijs dei ac nature interpretem.

PEtieras. imo coegeras epiſcope religioſiſſime vt tibi mixturam elementorū Auerroys declararem: nā inueniſſe te aſſerebas omnes ſcriptores illi aduerſari: ego vero non tm̄ vt tibi: cui ſummopere debeo: ſed mihi etiaꝫ ſatiſfaciam. libellum hunc mitto: quem tui nomine defenſionem Auerroys de mixtura inſcribo: nam tui ingenium atqꝫ in diſciplinis argutiam diu noui quamobrem clypeum contra oblatrantes te aſſumpturum fore ſcio. vale.

¶ Probemium.

ARiſtoteles etſi in libro de gñõne et metheoris quedaȝ ſcribat de mixtiõe: e quibus qs põt de ea qdã vlia ſcire: ſpãlr vo quõ elta veniant ad mixtionẽ: quõ ẽt in mixto remaneãt: nõ plane expoſuit. Qua de re fuit occaſio poſteriorib⁹ diuerſa ſentiẽdi. Intantũ ꝙ nõ ſolũ diuerſa ſcribunt: imo ⁊ ꝯtraria ⁊ ꝯdictoria. Sed qm̃ fere oẽs latini ꝯdicũt Auicẽne ⁊ Auerroy: quos vera dicere credimus: vt dicemus: viſum eſt nobis libellũ hunc facere: in quo maxime auerroeȝ in hac re ſaluabimus. Hec ergo intentio.

¶ Que ⁊ quot ſint poſitiones de propoſito. Caput. I.

QUi de mixtione locuti ſunt: oẽs elemẽta aliqua ex parte in mixto cõtineri ꝯcedunt: illo fulciti arg͡to: qđ Ariſto. in lib° de gñõne accepit: qꝛ. ſ. mixtio eſt entiũ. Tunc dixerũt qdã elnta miſcibilia remãere actu hoc eſt ꝑm formas eſſentiales in mixto. Aly vo ſoluȝ potẽtia ſeu ṽtute. Aly vo in hoꝝ medio conſiſtẽtes dicunt elnta actu quodãmõ ⁊ potẽtia quodãmõ in mixto eẽ. ¶ Amplius dicentes elnta actu remanere in mixto ꝑtiti ſunt. nã vetuſtiſſimi ea remanere: ⁊ quo ad formas intẽſas: ⁊ q̃litates ꝑfectas ꝯprobare enituɴ̃. Ueluti empedocles ſiculus ⁊ Aſclepiades medicus. Democritus abderita: ⁊ ei⁹ imitatoꝛ epicurus. crediderũt. n. idiuidua corpora eẽ reꝝ p̃nᵃ: ⁊ hec eẽ oĩum reꝝ elta affirmãt. Aly vo lõge poſteriores elnta actu manere q̃tum ad eoꝝ formas cũ ipſis ſectanɴ̃. Sed q̃tum ad q̃litates remitti atq̃ frãgi ⁊ ꝯfundi ꝯtendũt: veluti grauiſſimus vir ille Auicen. hiſrabelita ẽt: ⁊ fortaſſe auẽpachus hyſpanus ⁊ multi arabum. He ſunt de ꝓpoſito põnes ſic in ꝯfuſo enũerate.

¶ Auicẽne poſitio ⁊ fundamenta. Caput. II.

QUod elemẽta nõ maneãt i mixto duplici actu. ſ. q̃tũ ad formas p̃mas. ſ. ſubales ⁊ formas ſecũdas. ſ. q̃litates ꝑfectas: nũc ſupponamus. Nã (vt Ariſt. ꝓbat in p° de gñõne) ſic nõ eẽt mixtio: ſȝ magis coaceru⁹. ¶ P. in multis locis ſue phie eniſus eſt bonis rõnib⁹ ꝓbare corpora idiuidua nõ eſſe reꝝ p̃nᵃ nec mixtoꝝ elta: que nũc a nobis tãq̃ digna ꝯceſſu ſint petita: ſȝ que dicat Auicẽ. in. 6. p͡c phie. breuib⁹ reſumamus. credit itaq̃ elnta hr̃e duplex eſſe. alteꝝ qdẽ formale ſeu ſubſtãtificũ: quo. ſ. ſunt ſpẽs entis: ⁊ in certo p̃dicamẽto ⁊ nuõ. Alteꝝ vo accñtale ⁊ zᵐ: quo. ſ. ꝯiunguɴ̃ accidẽtibus ꝓprys veluti calido. frigido. humido ⁊ ſicco. Tunc dicit elnta nõ manere in mixto vſquequaq̃ quo ad eſſe zᵐ: imo ipſoꝝ corrũpunɴ̃ excellẽtie in vnoquoq̃ ꝑm medietateȝ ad alteꝝ: e qb⁹ q̃litas reſultat media: que eſt veluti mixti act⁹ dicta cõpactio vel (vt aly craſſius loquunɴ̃) ꝯplexio. ¶ Ampli⁹ ait elm̃ hr̃e duplex eẽ. alteꝝ qdẽ liberũ. alterũ ligatũ atq̃ partitũ. liberũ qdeȝ vocat qñ ignis: vel aliud qđuis elntũ ꝯſideraɴ̃ in ſua ſpera: in qua nãliter locatus perſeuerat. Et hoc pacto elnta nõ manent in mixto. vocat aũt ligatũ: qñ ab alio eſt alteratũ: ⁊ aliud alterãs ⁊ diuiſim in ip̃m ⁊ ꝯ̃ita vt plm vni⁹ ſit cũ plurimo alterius. minimũ ẽt vni⁹ cũ minimo alterius: ⁊ hoc mõ cõcedit: ⁊ ꝓbat ea remanere in mixto. Ex qb⁹ qs perpẽdere põt in mixto duplicẽ eſſe vnionẽ. alteram qdẽ ſubaꝝ elntoꝝ: quã ipſe mixtionẽ vocat. alteraȝ vo q̃litatũ: quã nr̃i (neſcio cur) ꝯplõnẽ vocãt. veri⁹ tẽperatio. nã greci craſes dicũt: nos temperatões: ſed hec ad grãmaticos. dicaɴ̃ g̃ apud vſum ꝯplexio. eſt g̃ mixtio. nã poꝛ ꝯplone. nã ſicuti forme p̃ores ſunt q̃litatib⁹: ſic mixtio ꝯplone. Sunt q̃ ad mentem eius ſcriptitãt mixturaȝ p̃cedere (veluti diſpõnẽ) formã vltimã mixti. ꝯploneȝ vo ſeq ⁊ ipaȝ formã. nã ꝯplo eſt velut mixtio terminata. mõ forma eſt cã terminatiõis accñtiũ. Iſti. n. volũt mixturã ⁊ ꝯplonẽ eſſe eorũdẽ: ſȝ modo diuerſo. mixtio. n. eſt ꝯplo iterminata ſiue in poᵃ. ꝯplexio aũt eſt mixtio actu ſeu termiata. Sed an hec vera ſint: ꝑtermittimus. Mouebanɴ̃ aũt hi p̃mo: eo qꝛ niſi elta ꝑmanerẽt: nõ eẽt mixtio: ſȝ corruptio. Scđo. qꝛ tunc mã ſuſcipet imediate formaȝ mixti: qđ falſum eſt. nã ſicut forme elntoꝝ ſunt medie inter p̃mam mãm ⁊ vltimã formã: ſicut Auerroes ⁊ Ariſtoteles ſcribunt: ſic oȝ eſſe poſt mãm ⁊ ante formaȝ mixti. Tertio. tũc elnta rõnem elntariã p̃derent. ſunt ẽt alie plures: ſed he ſatis. Hec de põne auicẽne.

¶ Latinoꝝ poſitio illi extrema. Caput. III.

LAtini fere oẽs fuerunt in alio extremo. dixerũt. n. ꝯ̃ Auicẽnã elnta nullo mõ actu remãere in mixto: ſȝ virtutibus. ⁊ hi partiti ſunt. qdã. n. dixerũt q̃litates mixti ⁊ eltoꝝ eſſe eiuſdẽ ſpẽi. verbi cã calor mixti ⁊ calor ignis: ⁊ ſilr̃ i alys. Aly dixerũt q̃litates mixti: ⁊ elntoꝝ differre ſpẽ. dicẽtes q̃litates in mixto et in elntis eſſe in ſpẽ ſimiles: credunt ꝙ q̃litas ⁊ ſit q̃litas ⁊ ſit inſtr̃m ſube. vt qualitas gñãt qualitateȝ. vt inſtr̃m ſube ſic eſt ṽtus ſube ⁊ gñãre põt ſubam. Tũc volunt ex q̃litatib⁹ ys reſultare ꝯpactũ quẽdã: q (ꝓ quanto eſt q̃litatũ abſolute reſultãſq̃ ab eis) eſt ꝯplo. ꝓ quãto vo eſt q̃litatũ vt ṽtutes inſtr̃aq̃ eltoꝝ eſt mixtio: ⁊ ſic vnã reȝ volunt eſſe mixturã ⁊ ꝯplonẽ. diuerſam tñ rõne. nã vnio reſultãs ex q̃litatib⁹ iquantũ q̃litates eſt ꝯplo. vnio vo reſultãs ex eis iquantũ ṽtutes ſube elntoꝝ eſt mixtio: et qm̃ ſuba eſt p̃or qualitate. iõ rõ virtutis ſube eſt p̃or rõne q̃litatis abſolute: ⁊ ꝑ ꝯñs mixtura eſt p̃or ꝯplone: p̃orem dico rõne ⁊ nã. Ex ys perſpicuum elnta nõ manere actu in mixto: nec vllo mõ penitus. g̃ ṽtute. ꝓ q̃to. ſ. remanẽt qualitates: que ſunt ṽtutes ⁊ inſtr̃nta eltoꝝ. Hui⁹ põnis vr̃ fuiſſe Truſianus monacus cartuſiẽſis in ꝯmẽto techne q fere ad verbuȝ accepit a nouo expoſitore. p° de gñõne in fine. Aly vo dixerũt q̃litates nõ eſſe eiuſdẽ ſpẽi in mixto ⁊ elntis. Nã operatio arguit formaȝ. Mõ opõnes qualitatũ mixti ⁊ elntoꝝ dr̃nt ſpẽ. Nam elntoꝝ opatio eſt corruptiua. mixtoꝝ vo ꝑfectiua. vt dicit auerroes in. iz. p̃me phie. ꝯmen. 18. ⁊ in lib. de ſuba orbis. capite. z. Tunc dicunt ꝙ elnta ſunt in mixto ṽtualr̃ ꝓpter nãlẽ ꝯueniẽtiaȝ: que eſt forme mixti cuȝ elntis: que non eſt vnius elnti ad aliud. Scđo. qꝛ forma mixti eſt perfectior atq̃ ꝑſtabilior forma elnti: ita ꝙ forma elti eſt iferior ⁊ potentialior: ꝓpterea dr̃ elnta ṽtualr̃ manere in mixto: veluti iperfecta ⁊ iferiora manent in ſupioꝛib⁹. g̃ ꝯplo eſt qualitas ita ſimplex: ſicuti q̃libet q̃litas p̃ma. Sed dr̃ media ⁊ cõpoſita ṽtualr̃. ꝓ quãto ṽtutes q̃ttuor q̃litatũ ꝯtinet. E qb⁹ ꝑſpicuuȝ mixtionẽ q̃ttuor elntoꝝ: eẽ formã mixti tantũ ſimpliceȝ: que forma eſt eque ſimplex: ſicuti queloȝ forma elnti: ſed ꝓ quãto ꝯtinet q̃ttuor elnta in ṽtute. Tũ ꝓpterea: qꝛ põt exire in opõnes eoꝝ. Tũ qꝛ nobilior: ꝓ tãto dr̃ mixtio. qualitas vo mixti ꝓpa dr̃ ꝯplexio: nõ qꝛ reſultet ex qualitatib⁹ p̃mis: cũ ipſa ſit eque ſimplex: veluti queloȝ earũ: ſed qm̃ ꝯtinet quattuor q̃litates elntoꝝ. ꝓ quãto põt exire in operatiões earuȝ. vñ ꝯtinere in ṽtute eſt duob⁹ modis. ſ. ꝑm eſſe. vt qñ aliquid põt ꝓducere aliud veluti celũ elementa: aut ſecundum effectus: vt quãdo poteſt producere operationem eius: ⁊ hoc mõ forma mixti ꝯtinet ṽtute elnta: qꝛ põt ꝓducere opera eoꝝ: ⁊ rõnalis ania ꝯtinet ſenſitiuã ⁊ vegetatiuã. ſilr̃ ⁊ ꝯplo ꝯtinet virtute qualitates p̃mas: qꝛ põt

ꝓducere opera eaꝝ. vt calefacere. humectare. exiccare.
⁊ īfrigidare. El̄nta g̊ cōtinent̄ in ṽtute in forma mixtiꝰ: ⁊
q̄litates in ꝯpl̄one: ⁊ ſic el̄nta nō ſunt ꝑtes mixti: nec q̄li
tates ꝯpl̄ones: ſed poᵃ ⁊ ṽtute ꝯtinent̄ in eis. Ex ys ꝑſpi
cuū el̄ta nec q̄ꝫtū ad eoꝝ ſubas: nec quātū ad eoꝝ ſpēcas
q̄litates remāere in mixto: ſꝫ ſoluꝫ q̄ꝫtū ad eoꝝ opōnes.
nam forma mixti pōt exire in opōnes formaꝝ el̄ntoꝝ: ⁊
q̄litas mixti in opōnes q̄ttuoꝛ q̄litatuꝫ. g̊ ꝯtinent̄ el̄nta
in forma mixti: ⁊ qualitates in ꝯpl̄one poᵃ tm̄ ⁊ virtute.
Hec pō vr̄ expoſitoris ⁊ multoꝝ ſequaciū.

¶ Motiua p̄me poſitiōis latinoꝝ. Caput. IIII.

Poſitio p̄ma a ſcd̄a (vt viſum eſt) ſoluꝫ
dr̄t: qm̄ p̄ma ponit q̄litates mi
xti ⁊ el̄ntoꝝ eē eaſdē ſpē: ⁊ ex illis fieri tēpera
tionē: ſm̄ mixti ꝯpl̄onē: ⁊ hoc inquantū q̄lita
tes ſūt. Adhuc ex eis īquātū ṽtutes ⁊ iſtr̄a fie
ri mixtioneꝫ. Scd̄a vō ponit el̄nta nec quo ad q̄litates:
nec quo ad eēntias remāere: ſed ſolū ſꝫ ṽtutes: ꝑ quāto
forma mixti: ⁊ ꝓpter ꝯueniētiā ⁊ ꝑꝑ nobilitatē continet
formas el̄ntoꝝ. ſil̄r ⁊ ꝯplexio q̄litates: tn̄ q̄litates mixti
ait ſpē diſtingui a q̄litatibꝰ el̄toꝝ. ſil̄r ⁊ formā a formis.
Pro p̄ma g̊ pōne ſolent q̄dā recentioꝝ adducere plures
rōnes. Prima. nā caliditas mixti ītēdit̄ a caliditate el̄en
ti. g̊ ſunt eiuſdē ſpēi. Scd̄o. caliditas mixtoꝝ gnāt qn̄qꝫ
caliditatē el̄ntoꝝ. g̊ ſunt eiuſdē ſpēi. an̄s ꝑſpicuū. nā me
tallū ex cōcuſſu calefactū interdū gnāt calorē ⁊ ignē in
ſtuppa. Tertio. tactꝰ nō diſcernit iter calorē mixti ⁊ ele
mēti. g̊ ſunt ſil̄es in ſpē. tꝫ ꝯn̄tia. nā tactus eſt iudex tacti
liuꝫ: quēadmodū viſus viſiliū. Quarto. grauitas mixti:
vel leuitas eſt eiuſdē ſpēi cuꝫ grauitate ⁊ leuitate el̄nta
ria. g̊ ⁊ oēs alie. an̄s ꝑſpicuū. Nā vt 4° celi ⁊ 4° metheo
roꝝ ſcribit̄: oleuꝫ ſupra terra ⁊ aq̄ leuitat: ⁊ hoc qꝛ eſt de
nā aeris. Cōfirmāt. nā aliq̄d mixtū eſt altero in aere gra
uius: q̄d nō eſt ita in aq̄. ergo grauitas mixtoꝝ eſt eiuſdē
ſpēi cuꝫ illa el̄ntari. Quinto. oē p̄nᵐ mouēdi ad mediuꝫ:
vel a medio eſt leue: vel graue ğuitate: aut leuitate ſim
plici el̄ntaria. Hec ꝑſpicua eſt in p̄mo de celo: ſed mixtū
oē vel a medio: vel ad mediū nālr̄ fert̄. g̊ graue vel le
ue grauitate el̄ntaria. Ex ys ꝑſpicua eſt p̄ma poſitio ꝙ. ſ.
q̄litates mixti nō tātū ṽtualr̄ ſunt ſil̄es q̄litatibꝰ el̄ntoꝝ:
ſed ſunt formalr̄ eiuſdē ſpēi. ¶ Ampliꝰ q̄litas actiua to
talis mixti eſt cōpoſita ex reali caliditate ⁊ reali fridita
te: ⁊ qualitas paſſiua ex reali humiditate ⁊ reali ſiccita
te. E quibus fit complexio mixti.

¶ Motiua ſcd̄e pōnis. Caput. V.

Quod aūt qualitas mixti nō ſit eiuſdē
ſpēi cū q̄litate el̄ntaria. Pri
mo. qꝛ opō ꝯcludit formā: ſꝫ opō mixte q̄lita
tis ⁊ el̄arie nō eſt eiuſdē ſpēi. vt oēs teſtant̄. g̊
nec q̄litates. Scd̄o. tūc in quolꝫ puncto mixti eēnt oppo
ſite q̄litates: vt calidū ⁊ fridū. Tertio. nullū mixtū pōt
hēre in eodē q̄litates ſcd̄as diuerſas. vt ſapores ꝯrios. g̊
nec q̄litates p̄mas. Quarto. quelꝫ q̄litas denoīat ſubꝫ in
quo eſt. g̊ ſi in mixto eēnt oēs q̄tuoꝛ q̄litates: tūc mixtuꝫ
vnū ⁊ idē eēt rōne caliditatis calidū: ⁊ rōne frigiditatis
fridū: ⁊ ſic calidū ⁊ fridū. Quīto. vbi eſt ṽtualr̄ tale ſuꝑ
fluit ibi eē formalr̄ tale. Sed ꝯplexio eſt ṽtualr̄ oēs qua
litates el̄ntoꝝ. g̊ ſuperfluunt: ſi ibi eſſent actu.

¶ Argumēta eius in quo ꝯueniūt. Caput. VI.

Conueniunt el̄nta nō ad eſſe ſm̄ for
mas in mixto: ſed ſolū
ṽtute ⁊ ꝑtāte. Hoc p̄mo ꝓbat̄ ex ṽbis Ariſt. q̄
p̄mo de gn̄ōne. ſoluens q̄ōnē quo pacto miſci
bilia el̄nta ſint in mixto: ſcribit (neqꝫ alterū)
. ſ. corrūpit̄ (neqꝫ ambo). ſ. corrumpunt̄. (ſaluat̄. n. ṽtus
eoꝝ) Ex ys ꝑſpicuū. nā ṽtus rei non eſt forma rei: ſed ſal
uat̄ ṽtus miſcibiliū. g̊ nō forma. ¶ Amplius ibidē oſtē
dit ordeum nō miſceri frumēto: ⁊ hoc qꝛ manēt ſm̄ for
mas. g̊ ex el̄ntis remanētibus ſm̄ formas nō fit mixtio.
Adhuc Galienꝰ p̄mo el̄ntoꝝ ait. Ariſto. el̄nta ꝯfuſa fore
extimaſſe q̄litatibꝰ ſolis: idqꝫ dogma eligēdū ꝑꝑ certitu
dinē: eo ꝙ ab īconueniēti p̄ſeruat. Rōnes aūt hoꝝ mul
te ſunt: quas dicemus: qn̄ ꝯ auerroē arguemus. Hec ſūt
latinoꝝ pōnes ⁊ rōnes vſqꝫ in tantū dicte.

¶ Argumenta ꝯ p̄mā ſectam. Caput. VII.

Prima ſecta (vt viſum eſt) ꝯcedit q̄lita
tes el̄toꝝ remāere in mixto: eaſ
qꝫ eē eiuſdē ſpēi: ait tn̄ el̄ta nō ad eē. Sꝫ iſtud
vr̄ pluribꝰ rōnibꝰ mirabile. Primo. qꝛ Ariſt.
in 2° de aīa ex ꝓp̄a ītentiōe oñdit corpora du
ra nō poſſe ſe tāgere niſi mediet aer vel aq̄: ⁊ vtit̄ hac ra
tiōe. planicies corpoꝝ duroꝝ ſūt humecte. g̊ mediat aq̄.
ꝓbat ꝯn̄am. d. (humidū aūt non eſt ſine corpore: nec hu
mectū: ſꝫ neċe eſt aquā eē aut hr̄e aquā) ṽtus g̊ rōnis eſt
planicies duroꝝ corpoꝝ in aqua poſitoꝝ ſunt humide.
g̊ mediat aqua: qꝛ nō pōt humidū eſſe abſqꝫ aqua vel ae
re. Eodē mō arguo. ī mixto eſt caloꝛ. g̊ ignis. eſt humidi
tas. g̊ aer. eſt friditas. g̊ aqua. eſt ſiccitas. g̊ terra. Iſte ꝯſe
quētie tenent in ṽtute rōnis Ariſto. qꝛ nulla qualitas eſt
abſqꝫ ꝓp̄o corpore. Vn̄ ſimplicius vir grauiſſimus inq̄t
cur Ariſt. dixit (Sꝫ neċe eſt aquā eē: aut hr̄e aquā.) Cui
rn̄det. ad humidū q̄dē eē aquā. ad humectū vō hr̄e refer
tur. Et ſic vult ꝙ oē ſimpl̄r humidū eſt aqueum: ⁊ omne
humectū hēat aquā. Modo ꝯſtat mixtū eē humectuꝫ. g̊
neċe eſt ip̄m hr̄e aquā. Themiſtiꝰ ēt ibidē ita ſcribit (ſu
ꝑqꝫ māifeſtū vdis corporibꝰ ſemꝑ humorē aliquē cir
cūfundi ⁊ adhereſcere: nō vr̄ fieri poſſe. vt duo corpora
ſolida de ꝯcurſu in aq̄ ſe tangāt) eſt g̊ ṽtus rōnis corpo
ra dura ſunt hūore humecta. g̊ mediat aq̄: qꝛ nō pōt fie
ri hūoꝛ in aliquo abſqꝫ aq̄. Ex ys ꝑſpicuū nō poſſe in ali
quo eē humorē formalr̄ el̄ntariū: niſi ibidē ſit aq̄ forma
liter. Magis aūt h̄ neċiū eſt dicere ꝑ Alexādruꝫ aphro
diſeū. q̄ in ꝯmen. de ſenſu plane ſcribit q̄litates p̄mas eē
formas ſubales el̄ntoꝝ. Quare ſi in mixto ſunt quatuoꝛ
q̄litates: ⁊ ibidē q̄ttuoꝛ formas el̄ntarias eſſe neċe eſt: lꝫ
(vt dicit) forᶜ ille ſint veluti accn̄s ī mixto. Scd̄o p̄nci
palr̄ Aꝝ. p̊ celi. ita dicit (qm̄ aūt corpoꝝ. hec q̄dē ſūt ſim
plicia. hec aūt ꝯpoſita ex his) ⁊ nō loq̄t̄ de ꝯpōne ſm̄ q̄li
tates vel ſꝫ ṽtutes: q̄d decl̄at. d. (dico aūt ſimplicia q̄dē:
q̄cūqꝫ motꝰ p̄nᵐ hn̄t ſm̄ nām̄. ⁊ magis exponens. ſubſcri
bit. vtpote igneꝫ ⁊ terrā ⁊ hoꝝ ſpēs ⁊ cognata his) Ecce
q̄uō ponit mixta ex ys formalr̄ ꝯponi: ⁊ hoc magis decla
rat ꝑ id q̄d ſubſcribit. d. (neċe eſt ⁊ motꝰ eē. hos q̄dē ſim
plices. hos aūt mixtos aliqualr̄. ſimpliciū quideꝫ ſimpli
ces. mixtos aūt ꝯpoſitoꝝ) mō nō pōt eē mixtio motuū:
niſi ſit mixtio p̄nciᵒꝝ motuuꝫ. Si g̊ mixtū mouet̄ motu
mixto. g̊ ⁊ p̄nᵃ motꝰ erūt mixta: ⁊ qꝛ q̄s dicet ſi p̄nciᵃ erūt
mixta: tūc nō magis eēt motus vniꝰ q̄ꝫ alteriꝰ: ⁊ ſic mix
tum nō magis deorſuꝫ q̄ꝫ ſurſuꝫ nāl̄r mouet̄. Rn̄det ꝙ
motꝰ eſt mixtus ex ſurſuꝫ ⁊ deorſuꝫ latione (moueri aūt
ſm̄ p̄dn̄ans). q. d. lꝫ ille motus ſit mixtus. a p̄dn̄io ver
git verſus locuꝫ el̄nti p̄dn̄antis in mixtura. Ex ys perſpi
cuuꝫ eſt el̄nta actu aliquo eſſe in mixto. Aliter hec dicta
eēnt ſuꝑflua: ⁊ q̄ vellet al̄r exponere: eſſet nō q̄dē expoſi
toꝛ: ſꝫ ꝑuerſoꝛ. Tertio. p̄ncipal̄r grauitas mixti eſt eiuſ
dē ſpēi cuꝫ grauitate el̄nti. g̊ in mixto p̄eſt forma ſubalis
el̄nti grauis. An̄s ꝯcedūt: ⁊ ꝯn̄am ꝓbo. nā grauitas ꝯclu
dit formā el̄nti: al̄r Ariſto. in p̄mo celi nō cōcluderet q̄t
tuoꝛ corpora ſimplicia. dicerem. n. eſſe aliquod graue: ⁊
nō ꝓpter corpus ſimplex. nā ſimplex graue nō dat̄: ⁊ ſic

labor Ariſto.fruſtra.Quarto.in p̄n° de celo ingt.(nã.n.
ↄſtantiũ.hec gdẽ ſunt corpora ⁊ magnitudines.hec aũt
hñt corp⁹ ⁊ magnitudinẽ.hec aũt p̄nª hñtiũ ſunt)Et oẽs
exponũt:⁊ ſimplici⁹ibidẽ ꝙ corpora hñtia corpus ⁊ ma/
gnitudinẽ ſunt mixta: que hñt elr̃nta.g̊ nõ tantũ q̄litates
in mixto ſunt:ſed elr̃nta. Quinto p̄ncipalr̃.ſtante hac po/
ſitiõe:tũc ↄplr̃o eẽt p̄or mixtiõe:qȯ eſt ↄ̄ eos.⁊ ꝓbat̃.nam
p̄or eſt q̄litas ĩquãtũ q̄litas:ꝗꝫ inquãtũ inſtr̃m ſube.nam
eẽ inſtr̃m eſt accñs q̄litati inquãtũ q̄litas: ⁊ accñs eſt po
ſterius eo:cui accidit.g̊ nexus ex q̄litatib⁹ ĩquãtũ q̄lita/
tes p̄or eſt nexu eaꝝ inquãtũ inſtr̃a: ⁊ ſic ↄplexio eẽt p̄or
mixtiõe.Sexto.inſtr̃m ⁊ agẽs debẽt eſſe ſil:ſed q̄litates
p̄me ſunt inſtr̃a formaꝝ elr̃oꝝ.g̊ forme ⁊ q̄litates debẽt
eẽ ſimul:⁊ ſic oẽs actu in mixto erũt. Septimo.vna forª
ſimplex nõ põt eẽ duaꝝ formaꝝ ſpẽ dr̃ntiũ inſtr̃m:ſ3 q̄li
tas mixti eſt inſtr̃m forme mixti.g̊ nõ forme elem̃tarie.
Octauo. Ariſto.oñdit.2° de gnõ.q̄ttuor eſſe corpora in
mũdo:q2 q̄ttuor ſunt ↄbinatões polr̃es.Tũc argo. in mix
to q̄ttuor ſunt polr̃es ↄiugatiões.g̊ ibi actu ſũt q̄ttuor for
me elr̃oꝝ:aliter rõ Ariſto.nulla: ⁊ maxie q2 ibidẽ Ariſ.
ait aquã eſſe coagulatiõez fridi ⁊ humidi. Jgnẽ v̾o arſio/
nẽ calidi ⁊ ſicci. Sed in mixto ſunt defões hoꝝ.g̊ ⁊ de/
finita.Plato ẽt ait hoiem eẽ microcoſmon:q2 i eo q̄tuor
elr̃nta ſpectant̃:atqꝫ q̄ttuor q̄litates : qȯ ẽt Plotin⁹ affir/
mat.Ex ys concludemus nõ poſſe eſſe in mixto qualita/
tes:niſi ſint ibi forme elementarie.

¶ Argumẽta ↄ̄ ſecundã ſectam. Caput. VIII.

DIxerunt elr̃ta nõ adeẽ mixto: nec q̊ ad
formas ſubſtantificas: nec q̊
ad q̄litates.ſ3 tm̃:q2 mixtuz põt exercere opa
eoꝝ:⁊ ſic ſaluari ſm̃ v̾tutez. Sed ꝙ hec põ ſit
impolr̃is oñdamus.Q2 vel elr̃ta ſunt in mixto:
q2 forª ⁊ q̄litas mixti põt exercere effect⁹ ⁊ opa eoꝝ : vel
q2 in mixto ſunt nõ gdẽ q̄litates eiuſdẽ ſpẽi cũ q̄litatib⁹
elr̃oꝝ:ſed poͨ ⁊ v̾tutes alteri⁹rõnis:diſticte for° ⁊ q̄litate
mixti.Primo deſtruamus p̄mã ptẽ.2° refellemus 2ᵃᵐ.
Si g̊ eſt(vt dicit p̄ª ps)tũc celũ eẽt mixtũ ex q̄litatibus
p̄mis:⁊ ex formis q̄ttuor corpoꝝ:qȯ Ariſt.falſuz eſſe ꝓ/
bat in lib.celi.Et ↄducit̃ enthimema. nam lux ſolis põt
exercere oia opa elr̃oꝝ. vt demr̃at auerroes i 2° celi.ↄ̄ᵗᵒ
42.Exercet p̄terea in autũno ſiccitatẽ:in hyeme fridita
tẽ:in vere hũorẽ:in eſtate calorẽ.g̊ q̄litates q̄tuor v̾tute
cõtinent̃ in luce.g̊ lux eſt ↄplr̃o ſolis : queẽadmodũ q̄litas
mixti eſt ↄplr̃o mixti.Adhuc ſol ꝓducit ſui p̄ñtia ignẽ:ſui
abſentia aquã:ſua media diſpõne media elr̃ta.g̊ ſol conti
net q̄ttuor elr̃ta:⁊ pp ↄſilr̃ez actionẽ: ⁊ pp nobilitatẽ.g̊ pp
ſui ſubam ↄtinebit elr̃tarias formas:⁊ pp ſui lucem q̄lita
tes.g̊ mixtũ tẽperatũ:queẽadmodũ mixtũ gnãbile.Rur
ſum tũc aurũ eẽt ex metallis mixtũ.nã aurũ ⁊ pp nobili
tatẽ ⁊ pp ↄueniẽtiã in opando ↄtinet oia metalla. vt di/
cunt alchimiſte.g̊ nõ tãtũ erũt q̄tuor corpora ſimplicia.
Ampli⁹.tũc rõnalis aia eẽt mixtũ ex formis q̄tuor elr̃o
ruz.nã põt in corpore hũano exercere actus formaꝝ q̄t/
tuor:⁊ eſt altior eis:eſſet ẽt mixta ex vegetali ſenſibili:et
nãli aia:⁊ q2 põt vti opib⁹ eaꝝ:⁊ q2 nobilior. Hec aũt nõ
dũ vidimus in aliquo libroꝝ Ariſt. Nũc ↄ̄ ſm̃ mẽbꝝ ar
guamus.Primo.q2 ſi ſole poͨſint in mixto:⁊ nõ qualita/
tes:nec forͨ.tũc nõ poterũt in actũ opatiuũ deuenire ex
poª eiuſmodi.Amplius.ſicut res ſe h3 ad eſſe:ita ad opa/
ri:ſ3 ens in poª nõ eſt ens ꝑfectũ.g̊ nõ põt agerc. Rurſuz
ſemp extimat̃ ſpẽs mouens.vt in nono tradit̃ p̄ͨ phie. ⁊
tertio auſcultatiõis phice:cũ igit̃ elr̃nta nõ ſunt ibidez in
actu:nec p̄ñt agere:niſi recurram⁹ ad formã mixti : ⁊ ſic
erit p̄mũ membꝝ.Sed ꝙ hec põ(vtcũqꝫ itelligat̃)ſit ↄ̄
Ariſtolr̃3 arguo v̾bis ei⁹.Jngt ipe i fine p̄mi de gnõ.ↄclu/

dẽs quid ſit mixtio ἡ δὲ μίξις τῶν μικτῶν ἀλλοιω-
θέντων ἕνωσις.i.mixtio v̾o mixtoꝝ: que alterauerũt
vnio. Nec valet dicere(vt gdã aiũt)ꝙ(alteratoꝝ)vel
alterauerũt)ſupple ſe:ſit p̄terituz.nã v̾bũ illud (mixto/
rũ.)dicit actuale gd:etiã eoꝝ eſt mixtio: que ſe alteraue
runt.vt dicit textus.Sed nec v̾tutes:nec poͨſe alteraue/
runt.g̊ eaꝝ non eſt mixtio.Adhuc ibidẽ ait.(iõ gutta vi
ni mille milys amphoris aque nõ miſcet̃. ſoluit̃.n.ſpẽs:
⁊ trãſmutat̃ i totã aquã.)g̊ miſcibile d3 actu aliq̄ ex par
te manere.Rurſum oñdit que ſunt facilia mixtu:⁊ vult
ea eẽ que ſunt facilia diuiſione:cui⁹ ſunt hũida.Si g̊ mi
ſcibilia ſolũ v̾tute:vel poª eẽnt in mixto:ad gd tãtope la
boraret oñdẽs facilia ⁊ difficilia mixtu.Si quis ꝑfecto
ↄſideret v̾ba oia libri de gnõne:inueniet fere oia ↄ̄ hanc
ſectã:l3 ipſi valde glorient̃ in v̾bis Ariſto.faciũt ẽt cõtra
hec v̾ba Ariſto.adducta in ꝓximo capite ↄ̄ alios:⁊ indu
cemus poſtmodũ in opione Auerro.alia multa : ⁊ rõnes
ei⁹ erigemus. Hec de põne latinoꝝ dicta ſatis.

¶ Auerroys poſitio ⁊ verba. Caput. IX.

MOuet hanc qõnẽ auerroes in 3° d̾ ce
lo ⁊ mũdo.ↄmẽ.47.ys
v̾bis.Et querẽdũ eſt q̄ de cã nõ remanẽt forͨ
elr̃oꝝ in actu.ſ.in mixtis deferẽtes alias for/
mas.ſ.mixtoꝝ:quas recipiũt : eſt g̊ qõ ei⁹ cur
forͨ elr̃ntales ſub eẽ ꝑfecto accepte nõ ſunt diſpões mãe
ad recipiẽdum alias mixtoꝝ formas:⁊ arguit ꝙ debeãt
eẽ.d.cũ iaz poſuiſtis ꝙ nõ ſunt mãe ꝓp̄e gbuſdã formis
niſi p ſuas formas:q̄ſi ſic arguat.forͨ gb⁹ mãe p̄ͨ efficiun/
tur ꝓp̄e mãe mixtis:ſunt diſpões:mediãtib⁹ gbus reci
piunt̃ in mã forͨ mixtoꝝ.Sed forͨ elr̃ntarie ſunt:gb⁹ mã
p̄ª efficit̃ ꝓp̄a mixto.g̊ mediantib⁹ formis elr̃ntarys reci
piunt̃ forͨ mixtoꝝ.Et ſic forͨ elr̃ntarie erunt actu in mix
tis oibus.Deĩde ſoluit qõnẽ:⁊ p̄mo ꝓbat ꝙ forͨ elr̃ntarie
ſub eẽ ꝑfecto nõ p̄cipiunt̃ i mã:ita vt mediãtib⁹ eis re/
cipiant̃ forͨ mixtoꝝ:⁊ ingt.dicamus igit̃ ꝙ ſi eſſet ita vt
diximus : ꝙ.ſ.p̄ciperent̃ ſub eẽ ꝑfecto:nec͠e eẽt vt nul/
luz ens gnãret̃ ab eis.hoc eſt vt nullũ ens recipet̃ in mã
mediãtib⁹ eis:ꝙ eẽt diuerſum in forª ſubali:ſed tm̃ eſſet
accñs.q.d.ſi forͨ elr̃ntarie primo eſſent recepte in p̄ª mã:
tunc oẽ aduenĩẽs mãe:⁊ receptũ in ea illis mediãtibus:
eſſet accñs.Enthimema hic nõ deducit:ſed in plurib⁹ lo
cis auſcultatiõis phice:⁊ p̄ͨ phie deduxit: ⁊ in libello de
ſuba orbis.Nã oẽ aduenĩẽs enti in actu ꝑfecto:⁊ ſpecifi/
co eſt accñs.Hec eſt dr̃ia inter formas accñtales ⁊ ſuba/
les.vt idẽ declr̃auit in 2° de aia.Scdo p̄ncipalr̃ ꝓbat for/
mas elr̃tarias corrũpi hoc eſt remitti. Ad hoc vt mã me/
diãtib⁹ illis recipiat formas mixtoꝝ.⁊ ingt.⁊ iõ nec͠e eſt
cũ ex eis gnãtur vna forª.vt corrũpant̃ forͨ eoꝝ ſm̃ me/
dietatez: hoc eſt ſm̃ ptẽ.q.d. ꝙ ſi mã mediãtibus eis d3
recipe formã mixti:ille remittunt̃ ſm̃ eaꝝ ſubas aliq̄ ex
pte.Deinde 3°.ꝓbat ꝙ nõ corrũpunt̃ ex oi pte:ita vt mã
nuda recipiat formas mixtoꝝ:⁊ ingt:qm̃ ſi corrũperent̃
ſm̃ totũ: tũc p̄ma mã reciperet p̄ ⁊ eẽntialr̃ oẽs formas.
2° ſequeret̃ ꝙ nõ recipet formas mixtoꝝ mediãtibus
iſtis corporib⁹.Ex ys põt capi formas elr̃tarias nõ p̄ci/
pi ſub eẽ itenſo:ſ3 remiſſo in pte:nõ in toto:ſ3 qũo valeat
hec rõ:dicemus in difficultatibus.Mouet auerroes ſta
tim qõnẽ ↄ̄ ſe ⁊ ingt.ſi igit̃ aligs dixerit ſeq ex hoc ꝙ for
me ſubales elr̃oꝝ recipiãt magis ⁊ min⁹:qȯ falſuz ẽ.Nã
hec diſpõ eſt accñtiũ nõ formaꝝ ſubalium. 2° arguit:q2
dcm̃ eſt in multis locis.vt in p̄dicamẽtis:ꝙ forͨ ſubales
nõ recipiãt magis ⁊ min⁹.Ex his duob⁹ v̾r dcm̃ illud fal
ſum.Rñdet ⁊ dicit.p̄mo ꝙ forͨ ſubales elr̃oꝝ ſunt dimi
nute reſpcũ formaꝝ ſubaliũ ꝑfectoꝝ. 2° dicit: ꝙ ſuũ eẽ
eſt mediũ inter formas ſubales ⁊ accñtia.Ex his ifert 3°

ꝙ: quia he ſunt imperfecte: ⁊ medie inter ſubſtātias ⁊ accidētia. ideo nō fuit impoſſi̾le vt forme ſubſtātiales elemētoꝝ miſcerent: ita vt ex collectōe earū perueniat quedā alia forma: que dicit̾ mixtiōis: queadmodū cū albedo ⁊ nigredo miſcētur: perueniūt ex eis multi colores medij: per hec verba denotat formā mixti eſſe nexū quattuor formarū: ſicuti colorē mediū nexū extremoꝝ refractorū: qd an ſit ita: poſterius dicemus. Deinde remouet errorē Auicēne. ⁊ pmo narrat eū ⁊ dicit pmo ꝙ hec determinatio latuit auicennā. dicit ſecūdo ꝙ ipſe cōceſſit formas ſubſtātiales nō recipere magis ⁊ minus. ⁊ ideo concluſit elemēta nō miſceri niſi ſʒ qualitates ⁊ nō ſm ſubſtātias: quoniā mixtio eſt vnio refractoꝝ. Modo ſolū qualitates refrāgunt: ppterea ſolū earum erit mixtio. Contra arguit pmo: qꝛ tunc mixtum habebit plures formas elementoꝝ perfectas ⁊ in actu. hoc aūt eſt falſum: quia tunc mixtū nō eſſet vnū: qꝛ vel ppter vnā formam: ⁊ hoc non: qꝛ adſunt quattuor perfecte: aut ppter contactum: quo mō continua vel contigua ſunt vnū: ⁊ hoc minime: qꝛ tunc mixtū eſſet vnū contactu ⁊ nō vera vnione. Secundo mixtū eſt vnum per ſe: vel ppter vnā formam ſubſtātialē: vel ppter vnā formā accidentalē: non ppter accidēs: qꝛ tunc nō eſſet vnū per ſe. ḡ eſt vnū propter formā ſubſtantialē: ⁊ ſic nō ſunt quatuor forme perfecte in vno mixto. Tertio arguit: qꝛ tūc quelibʒ eſſet diſtincta hoc eſt in alia parte materie ab alia. nā vnū punctum mãe habere duas formas perfectas eſt impoſſibile: ⁊ ſic nō quelibet pars mixti eſt mixta. Quarto arguit. ſi remanēt forme elemētarie in mixto ſub eſſe perfecto: vel qualitates etiā remanent ſub eſſe perfecto: vel ſole qualitates remittunt. Si pmū: tunc in mixto erunt qttuor elemēta perfecta. vt ignis. nā ignis nō eſt niſi compoſitio calidi ⁊ ſicci. Si vero forme remanent ⁊ qualitates remittunt: tunc poſſibile eſſet totā formā eſſe abſqꝫ tota ſua qualitate. nā tota qualitas ⁊ pars ſunt vnius ratiōis. ḡ ſi pōt forma eſſe ſine parte: ⁊ ſine tota etiā eſſe poterit. Tunc de Auicēna ita ſcribit. paucitas vo exercitationis iſtius viri in nālibus ⁊ bona confidentia in pprio ingenio induxit illū ad iſtos errores. Sed ꝯtra auerroē arguet qs: qꝛ tunc figure elemētoꝝ recipent magis ⁊ minus. Secūdo. recipiens debet eē denudatū a natura recepti. ḡ mã ſtans ſub forma elemēti nō pōt recipere formā mixti: qꝛ ſunt eiuſdē generis. Ad pmā reſpōdet ꝙ figura ſortit conditiōes forme perfecte quantū ad recipere magis ⁊ minus. Ad zm ait recipiens debere denudari a ſpē recepti nō a toto genere. Et ſi dicas cōtra: qꝛ ſic mã ſub forma aque exiſtēs poſſet recipere formā ignis. Reſpōdet in fine cōmenti: ꝙ omnes forme elemētarie ſunt eiuſdē ordinis in ſubſtantialitate. ſic aūt nō ſunt forme elemētarie cū formis mixtoꝝ. debet ḡ maior ſic intelligi: ꝙ recipiens dʒ denudari ab omni forͣ eiuſdē ordinis ad hoc ꝙ aliquā illaꝝ recipiat: ſic nō opʒ vt denudet ab omni forma alteriꝰ ordinis. vn̄ dicit ꝙ nō opʒ recipiens denudari a toto genere eiꝰ: qd dʒ recipe: ſʒ tantū ab eis que ſunt eiuſdē generis pximi: nō aūt remoti. ⁊ iō nō poteſt mã manēte forma vniꝰ elnti qtūcūqꝫ remiſſi recipe aliā formā elntarē: qꝛ tunc nō eſſet mixtio. vult ḡ ꝙ materia dʒ denudari ab oī forma eiuſdē generis proximi: ⁊ eiuſdē ordinis. ſi debeat aliqd eoꝝ recipe. hꝰ ſunt forme elntarie inter ſe: nō in cōparatione ad mixtū. Hec craſſo mō eſt poſitio auerroys. Hec de pōne eius.

¶ Declaratio pōnis Auerro. Caput. X.

SEd lʒ hec ſint ita. Adhuc reſtat in huius viri doctrina īquirere. Primo quid ſit forma mixtionis. Secundo quid mixtio. Tertio quid complexio. Quarto quomodo mixtio eſt pōr complexiōe: ⁊ an mixtio ⁊ cōplexio pores ſint vltima forma mixtionis: an ꝯtra forma pōr eis. Quinto. quomodo ſe habent inter ſe mixtio ⁊ cōplexio: ⁊ quomodo ad formā. Sexto. que fuit neceſſitas mixtionis in compoſito: ⁊ cur nō ſuffecerūt qualitates tm̄. Hec enim nō ſatis ipſe expreſſit. ¶ Quantū ad pmā videtur auerroes ex verbis hic acceptis velle formā mixtionis eſſe cōgregatū ex quattuor formis ſubſtantialibus: quēadmodū color medius apud eū eſt congregatū ex extremis cōfractis. Ex alio videt contrariū. nā per formam mixti reponit mixtū in ſpē. modo per illud congregatū nō videt reponi mixtū in ſpē. Videt ḡ mihi ſaluo meliori iudicio: ꝙ forma mixti eſt duplex. diſponēs materiā ad vlteriorē formā: ⁊ perficiēs materiā atqꝫ conſtituēs compoſitū in certa ſpē. Forma mixti diſponens eſt mediū quoddā formarū: qd eſt congregatū illud diſponēs ad vltimā formā. vt dicit. forma mixti perficiens eſt forma vltima cōſtituēs totū in certa ſpē. nā rationalis anima in homine apud auerroē vna ſm rem eſt forma mixti ⁊ rationalis: ſub alia tamē ratiōe. Inquātū. n. reponit hominē in genere ⁊ ſequit mixturā dicit forma mixti. Inquātū vo dat eſſe homini: dicit ſpecifica ⁊ rationalis ⁊ ſic poſſunt verba eius gloſari. ¶ Quantū ad zm dicendum: ꝙ mixtio eſt vnio formarū elementariarū. Sed quoniā in omni vnione opʒ aliquid eē vt actus: ⁊ aliqd vt potētia: opʒ in mixtione aliquā formā eſſe vt actum: aliqꝫ vt potētia. forma aūt que eſt vt actus eſt dominās ⁊ vincēs. forma vt potentia eſt victa ⁊ ſuperata. ex qbus conſtituit mixtio vna: ⁊ hoc in pluribus locis declarauit auerroes. Ulterius quid complexio. dicamus ꝙ eſt qualitatū vnio iterū quibuſdā vincētibus: ⁊ alijs victis. Ex his ſequit ꝙ mixtio eſt natura pōr complexione. nā ſicuti forme pōres qualitatibꝰ: ita mixtio pōr cōplexione. Nā lʒ ſint in eodē inſtanti ambe: tamē vna eſt ſm rōnē ⁊ naturā pōr. ¶ Ulterius dicendū ꝙ complexio ⁊ mixtio vt interminate ⁊ in potētia precedunt formā. vt terminate ⁊ actu ſequunt eam. nam vt interminate ſunt diſpoſitiōes reducibiles ad genus cauſe materialis. vt terminate ſūt diſpoſite per formā. Et quoniā pōritas nature eſt pōritas cauſe. vt dicit Auerroes in lib. de ſubſtātia orbis. ideo mixtio eſt pōr complexione prioritate materie ad formā: ⁊ mixtio ⁊ complexio pōres forma prioritate materie ad formā: ⁊ contra forma pōr eis pōritate forme ad materiā. Tūc remanet declarare. vn̄ fuerunt neceſſarie forme elemētarie: ⁊ videt ꝙ fuerunt pmo neceſſarie ppter ordinē naturalē. nā ſunt medie inter primā materiā ⁊ vltimā formā. Secūdo. qꝛ inſtrumēta nō pñt eſſe abſqꝫ cauſis pncipalibus: ⁊ qꝛ qualitates ſunt inſtrumenta: forme pncipales cauſe. ideo fuit neceſſarium formas preeſſe. Tertio ppter naturā mixti. aliter. n. mixtū nō eſſet mixtū. nam ex qualitatibus fit tantū cōplexio. Hec igit erant declaranda.

¶ Difficultates ꝯ auerroē ex dictis ſuis. Caput. XI.

AUerroes contra Auicennā arguit ꝙ ſi ibi eſſent forme perfecte: omne adueniēs eſſet accidens: tamē ponēdo eas imꝑfectas ⁊ remiſſas nō ſequit. Cōtra pmo vnū ſubm̄ hēre plus vna forma eſt impoſſibile. vt dicit in libro de ſubſtātia orbis. Scōo tota forma ⁊ pars forme ſunt vnius ratiōis. vt ipſe ſumit contra Auicenam. ḡ tota forma elemētaria ⁊ pars eius ſunt eiuſdē ſpēi. ḡ ſi nō repugnat forme imperfecte ſtare cū alia forma. ḡ nec forme perfecte. Et econtra. ſi repugnat forme pfecte ēt imperfecte: qꝛ ſunt vnius rōnis. Tertio

Auerroes in p̄mo auſcultatiōis phice.ꝯmē.69. ex ꝓpria
intētiōe ſumit omne aduenīēs enti in actu eſſe accidēs:
qͦ ſi intelligis perfecto:nō bꝫ intentū cōtra auicēnā. nā
forma corporis eſt in potētia ꝯfuſa ⁊ valde imperfecta.
Circa has ꝯdictōes debes ſcire ꝙ forᵃ ſubālis pōt dupl'r
ꝯſiderari:vl' in rōne diſponētis: vel i rōne ꝑficiētis. Ois
forma diſponēs ad vlteriorē formā eſt vel cōfuſa ⁊ gene
rica. vt forma corporis:vel remiſſa vt forma elem̄taria.
Simil'r omnis forma perficiēs:vel eſt ꝑfecta:vel inten
ſa:vt forme elemētarie intēſe. Ex ÿs ſequit̃ p̄mo contra
auicēnā: ꝙ ſi forme elemētarie nō remittunt̃ in mixto.
tunc omne aduenīēs eſt accidēs. nam ſi nō remittunt̃:⁊
ſunt ſpecifice.ḡ perficiētes:⁊ omne aduenīens poſt eſſe
perfectū eſt accidēs. Sequit̃ ſecundo ꝙ ſi in mixto ſunt
remiſſe: ſunt ibi vt diſpōnes ⁊ non vt perficientes:⁊ ſic
nō omne aduenīēs erit accidēs. Secūdo debes ſcire:ꝙ
lꝫ tota forma:⁊ pars forme ſint eiuſdē rōnis inter ſe ꝯpa
rate:nō tamē reſpectu tertÿ. Nā quātū ad eſſe diſponēs
ſubm vel perficiēs ſortiunt̃ diuerſas rationes:⁊ ſic reſpe
ctu tertÿ differūt rōne. nā ſi capit̃ ſub eſſe perfecto perfi
ciēte ſubꝫ ſortit̃ rationē vnā. Si ſub eſſe diſponētis ſorti
tur rationē aliam:⁊ ſic differūt ratione. Sic nō pōt dici
de qualitate reſpectu forme elemētarie. nā qualitas eſt
vel eēntialis dr̄ia elemēti:vel ꝓprium accidēs. modo in
eis que ſunt eiuſdē eſſentialitatis: quicqͥd competit vni
competit ⁊ reliquo. ita.n. eſt tota qualitas eſſentialis to
ti forme: ſicut pars parti:vt auerroes docet. ſecundo de
anima. Quare ſi pōt forma eſſe ſine parte ꝓprÿ:⁊ ſine to
to eſſe poterit: cū totū ⁊ pars ſint eque eſſential'r forme.
Modo forma perfecta elemētaria:⁊ pars eius nō ſunt
eiuſdē eſſentialitatis reſpectu mãe:⁊ ꝓpterea non opꝫ ſi
mā per partē diſponat̃: ꝙ per totā formam etiā diſpona
tur: ſed quo modo valeat ratio auerroys cōtra auicēnā:
poſterius dicemus. Nūc vͦ ſatis ſit tollere in dictis eiꝰ
cōtradictionē. Per hec ablate ſunt repugnātie: cuꝫ.n. di
cit Auerroes vnū ſubm nō poſſe habere niſi vnā formā:
intelligit de perficiēte:cum vͦ dicebat̃ partē forme ⁊ to
tam eſſe eiuſdē ratiōis:iam diximus verum eſſe:eis con
ſideratis inter ſe non reſpectu materie. Et diximus non
eſſe ita in qualitatibus elementarÿs. Cum etiā adduce
batur verbū eius in p̄mo auſcultationis phyſice: iam di
ximus illud verbum eſſe intelligendū poſt aduentū for
me perficiētis:ſecus aūt eſt poſt aduentū forme diſponē
tis:⁊ hoc modo poſſunt ſolui omnes auctoritates Ariſto
telis. ⁊ Auerroys alibi. ſi īfinite eſſent. Ex his perſpicua
eſt differētia inter formas accidentales ⁊ ſubſtantiales.
Nam ſubālis recipitur in materia prima ſubiectiue: lꝫ
diſpoſitiue poſſit recipi etiā in ente in actu. accidentalis
vero recipit̃ ſoluꝫ in ente in actu perfecto. ſecundo per
ſpicuum quomodo generatio eſt tranſmutatio totius in
totuꝫ nullo ſenſibili remanente. vt primo perygeneſeos
ſcribit Ariſtoteles. hoc.n.(vt Auerroes ſcribit ibideꝫ in
paraphraxi eiuſdem verbi. cōmen. 24.) verum erit pro
quāto nihil remanet in materia:qͦ ſit ſubiectū eſſentia
liter ei in qͦ eſt trāſmutatio: ⁊ p̄ncipal'r materia eſt ſub
iectum generatiōis. ſubm aūt aliarū tranſmutationum
nō eſt materia niſi remote. Intellige ergo nullo ſenſibi
li remanēte. vt ſubiecto p̄ncipali: ſed remanēte vt diſpo
ſitione nihil prohibet. ſic ḡ ablate ſint difficultates auer
roys ex eius dictis.

¶ Difficultates ꝯtra motiua Auerroyſ facta pro p̄ncipa
(li propoſito. Caput. XII.

D Ue rationes efficaces colliguntur.
3º celi ab Auerroe. Al
tera circa textus expoſitionē: altera circa di
greſſioneꝫ. Prima ḡ eſt: elementū eſt ex quo componit̃
res ⁊ in ea manet. ergo elementuꝫ manet in mixto. Se
cunda vero eſt. ſi elementa non manerent in mixto: ſed
omnino corrumperētur aduenīēte forma mixti:īmedia
te ſuſciperet omnē formaꝫ ſine ordine. he.n. due ſunt ra
tiones:qͥbus ipſe ꝓbauit elemēta remanere actu in mix
to. Modo videt̃ ꝙ p̄ma nulla ſit. nam illa definitio ele
menti eſt p̄me mãe. vt etiā ipſe 5º p̄me phie. cōmē. 4. di
cit. elemētū.n. dicit̃ de cauſis intrinſecis:⁊ potiſſime de
mā p̄ma. Secūda etiā nō valet. nā natura in fieri ⁊ trāſ
mutari ſeruat ordinē:ſed in perfici ⁊ facto non ſeruat or
dinē. Quādo ḡ natura ex elemētis facit mixtū ſeruat or
dinē in tranſmutatione. nō aūt in perficiendo. Nam for
ma mixti pōt ita īmediate perficere materiaꝫ: ſicuti for
ma elemēti: lꝫ nō ſic in fieri ⁊ tranſmutari. ḡ ſecunda ra
tio nulla. Sed viri ſic dicentes (pace eorū) non recte re
uoluerunt volumina Ariſtotelis. Nam lꝫ illa definitio.
quinti metaphyſice competat materie: competit etiam
omni cauſe materiali:etiam elemēto:⁊ partibus:⁊ cete
ris. vt materia acceptis. Et ꝙ ita ſit: lege verba Ariſto
telis 3º celi:qͥ ſic inquit. Sit itaqꝫ elemētuꝫ corporuꝫ ad
qͦ alia corpora diuidunt̃ intus exiſtēs potētia aut actu.
hoc enim vero modo:adhuc dubitabile. ipſum aūt indi
uiſibile in altera ſpē. tale autē eſt elementum omne. In
his verbis vnum habemus perſpicuū. ſ. elementum ma
nere in re:⁊ per cōſequēs ꝙ definitio elemēti competit
quattuor corporibus. Alterū dubium vtrū maneat actu
vel potētia: nec Auerroys per illud p̄mum argumētum
intendit ꝓbare elemēta remanere in mixto. vt quidam
male ſentiunt:immo vult ꝙ per corruptionē figure non
corrūpatur penitus:ita vt nec actu: nec potētia maneat:
quia ſic perderet rationē materie ⁊ elemēti. Per illud ḡ
argumentū Auerroes nō vult probare: niſi ꝙ elemētuꝫ
penitus nō corrumpat̃:quia ſaltem dꝫ remanere. vt ſit
pars mixti actu:vl' potētia:⁊ hoc nō tantū dicit Auerro.
ſed ariſtoteles. errant ergo in p̄mo:quia credūt auerroē
per illud probare elementa remanere in actu:⁊ non eſt
ita. Circa ſecundā Auerroes ſupponit duo ꝙ fieri eſſen
tialiter ordinat̃ ad factum:⁊ tranſmutari ad mutatum
eſſe:⁊ hec eſt intentio Ariſtotelis. ſexto phyſice auſcul
tationis. Ponunt ſecundo fieri ⁊ factuꝫ ita ſe habere: ꝙ
quicquid eſt de eſſentia:⁊ eſſentiale vni:⁊ eſſentiale dꝫ
eſſe alteri. Nam ſi fieri eſt de eſſentia facti:⁊ omne eſſen
tiale ipſi fieri erit eſſentiale facto. his duobus acceptis:
ratio Auerroys tenet. Nam ſi natura eſſentialiter ſuat
ordinem in fieri:cum fieri ſit propter factum:⁊ in facto
debet ſeruare ordinem:quare ſi elemēta. ſunt partes fa
ctionis:erunt partes facti eſſe. Secūdo poteſt hec ratio
Auerroys confirmari. Nam fieri eſt factum incomple
tuꝫ. motus eniꝫ ⁊ terminus motus ſunt vnius ſpēi:⁊ nō
differunt niſi penes perfectuꝫ ⁊ imperfectū. vt traditur
quinto phyſice auſcultatiōis. cōmento nono. ergo quic
quideſt eſſentiale vni eſt alteri nō repugnans ⁊ eſſentia
le. ergo ſi ordo eſt de eſſentia tranſmutatiōis. erit etiam
de eſſentia perfectiōis. Tertio diſpoſitiōes fuerūt indu
cte ꝓpter fieri:⁊ fieri eſt ꝓpter factū. ḡ diſpoſitiōes ſunt
inducte ꝓpter factū:tanqꝫ ꝓpter vltimū finē: ſed adue
niente fine vltimo:nō debent corrumpi media:que fue
runt propter illum finem: immo perficiuntur. aliter co
narentur ad terminum non in futurum perventurum.
ergo fruſtra. Multe alie poſſunt eſſe rationes confir
mantes rationem Auerroys. ſed hec ſatis ſunt. De de
rationibus eius.

¶ An elementa poſſint dum ſunt ſeparata venire ad mi
xtionem. Caput. XIII.

Recẽtiores ſolent q̃rere an mixtio ſit poſ'is: quod mihi diſſonuꝫ eſt, nã mixtio eſt. g̊ nullus dubitat an ſit poſſibilis: ⁊ ꝓpterea vr̃ mihi illud eẽ q̃one dignũ: an .ſ. elñta (dũ in ꝓprijs ſunt ſperis) pñt venire ad quẽdã locum cõmunẽ. vbi inter ſe agant ⁊ patiantur. tã diu vt ad minima reducta. poſſunt formaliter miſceri. Quidaꝫ perhypatheticorum ponentes mixtum: ⁊ mundum eternuꝫ: ⁊ quodlibet generatum. dixerunt de facto mixtum eſſe: ſed ipſum nunq̃ꝫ ex elñtis p̃mo ꝓdijſſe: ſed ex mixto. vt hoīem ex ſpermate: ⁊ ſperma ex cibo: ⁊ cibuꝫ ex terra mixta: ⁊ terrã mixtã: ex cadauere: vel altero mixto: cadauer ex hoīe. Sicq̃ꝫ circulo oīa fieri infinita. Sed elñta ſeparata ad mixturã nouiter cõcurrere: tanq̃ꝫ extraneũ: ⁊ innãle pretermittunt. ſic g̊ mixtũ eſſe affirmãt: ⁊ per ꝯñs ipſuꝫ eſſe poſſibile nõ negant. Elemẽta tamẽ ſeparata ad mixturã venire eſſe innãle: ⁊ nunq̃ꝫ factũ enitunt̃ ꝓbare. Primo. qꝛ locus ille cõis: vel eſſet ſurſum: vel deorſum: vel in medio horꝝ: ſurſum non: qꝛ terra nãliter ſurſuꝫ nõ mouet̃: deorſuꝫ minime: qꝛ ignis deorſum violenter ducitur in medio minime: qꝛ ambo violẽter venirẽt. Scđo. tũc in fundo maris poſſet ignis eſſe. nã multa mixta ibi fieri comptũ eſt. Ergo nõ ex elemẽtis. Tertio. ſi fieret: vel potẽtijs elñtorꝝ cõcurrentibꝰ equaliter: vel aliqua p̃dominanti. Si p̃mũ: tunc nõ eſſet vnio. Nã ab equalibus: non prouenit actio. ſi a predominanti: tũc paruo tẽpore duraret. nã cũ ſit agens naturale applicatũ paſſo: corrũperet illud. His argumẽtis videt̃ elemẽta miſceri eſſe ꝯtra naturam: ⁊ ſic eſſe impoſ'e. naꝫ innaturale eſt impoſſibile nãe. Qꝛ mixtio non ſit poſſibilis hoc modo perſpicuum.

¶ Argumẽta ꝯ hãc põneꝫ ⁊ 2ª poſitio. Caput. XIIII.

Quod elemẽta e ꝓprijs ſpis poſſint de nouo miſceri: multis argutijs qdã recẽtiores aſtruunt. Primo. qꝛ elñta ſunt mixti cauſa. vt mã cõpoſiti cauſa. g̊ ſicut mã fruſtra eſſet; niſi interduꝫ ex ea fiat cõpoſitũ: ſic elñta ocioſe eſſent: niſi quandoq̃ꝫ ex eis mixtũ fieret. Scđo. põt mixtuꝫ reſolui ad elñta. vt oẽs teſtant̃. g̊ ex eis fieri de nouo. Naꝫ vnamet eſt via. Tertio. pñt oīa quattuor elñta ꝯcurrere ad vnũ locuꝫ cõem. ibiq̃ꝫ agere ⁊ pati: atq̃ꝫ ad mediuꝫ redire: ⁊ ſic ex eis fieri mixtum. Ex his perſpicuũ nõ tantũ mixtum eſſe ex elñtis: ſed ipſuꝫ quãdoq̃ꝫ ex elemẽtis reparari: atq̃ꝫ nouiter edi. Et lꝫ hec ſit veritas. Fortaſſe argumenta hec nõ cogunt. Primo. qꝛ fortaſſe dicerẽt: ꝙ ſicut materia nunq̃ꝫ inuenit̃: quin ſit pars compoſiti: ita nec elementũ gñ ſit pars mixti. Et tunc dicerẽt elemẽta eſſe ꝓpter mixtum: nõ vt veniãt ad mixturã: ſꝫ vt ſemper ſint mixti partes.

¶ Amplius mixtũ reſolui ad ſimplicia elemẽta eſt credittũ: nõ tamẽ demonſtratũ: vel per ſe notuꝫ. Adhuc elementa poſſe cõcurrere: ſupponit ea quãdoq̃ꝫ fuiſſe ſeparata: modo illi volunt nunq̃ꝫ elemẽta eſſe ſeparata: quin ſint partes mixti. Ideo nõ poſſunt de nouo miſceri: cum ſemper ſint mixta. Hec poſitio ⁊ ſi ſit contra Ariſtotelẽ: nõ tamẽ video magnas demonſtratiões contra eam. Et ego cũ multis annis reuolueriꝫ volumina Ariſtotelis ⁊ aliorꝝ: nõdũ vidi demonſtratiões contra hãc. videt̃ ergo mihi fortaſſe Ariſtotelẽ ſupponere vnum. ſ. ꝙ elementa ſimplicia ſint in rerũ natura in ꝓprijs locis ⁊ ſperis. hoc .n. ſuppoſito ꝓculdubio elemẽta poſſe venire ad mixturam ſequit̃ demonſtratiue. Illa tamẽ ſuppoſitio põt ſic perſuaderi. Primo. ꝙ omne tale participatiue eſt reducibile ad tale per eſſentiã: qđ de ipſo ſit tale. Cũ igit̃ mixtum ſit elementatum participatiue. g̊ eſt aliqđ elemẽtũ per eſſentiã: qđ ſeipſo ſit tale. Secũdo triplex eſt motus ſimplex in rerũ natura. g̊ triplex corpus ſimplex. vt graue. leue. ⁊ celuꝫ. Tertio. videmus igneꝫ moueri ſurſum: vel qꝛ ibi eſt locꝰ ꝯſeruatõis eiꝰ: vel qꝛ locus corruptõis. nõ qꝛ locꝰ corruptiõis: qa tũc nõ moueret̃ nãlr illuc. Si ibi eſt locus conſeruatõis ignis. ergo neceſſe eſt ibi ignẽ eſſe. nã natura feciſſet fruſtra cõſeruatiuũ: quo nihil conſeruaret̃. ſicut fruſtra calciamẽtũ: quo nullus pes calciatur. Quarto. quatuor ſunt poſſibiles ꝯiugatiões qualitatum naturaliuꝫ: ⁊ nihil eſt poſſibile in natura: quin ſit in aliquo indiuiduo ſpẽi illius. ergo ſi quatuor ſunt poſſibiles coniugatiões: de facto erũt quattuor indiuidua illorum. Hec eadeꝫ ꝑſuaderi poſſunt ſignis. Uidemus oẽs aquas (vt dicit Auerroes) moueri ad mare: qđ eſt locꝰ ꝯſeruatiõis aquarꝝ: ⁊ videmus oẽs ignes moueri ſurſuꝫ. ergo ibi dꝫ eſſe locus cõſeruationis oīum igniũ. Secundo. videmus ranas pluere: ⁊ hoc vidi neapoli. dũ ibi inceperã ſtudere artibus. Auicenna teſtat̃ vitulum ſemel pluiſſe: ⁊ nos videmus tonitrua quottidie in media regione generari: que eẽ ex elemẽtis nemo dubitat: ⁊ alia multa ſolent induci. His ꝯceſſis. ꝓculdubio dici põt nõ tantũ mixtũ eſſe: ſed vbi nullũ mixtũ eſſet: elemẽta poſſent tali mõ diſponi. vt ex eis mixta fiant.

Si ergo ignis ē terra ēt ē: qꝛ ſi vnũ ꝯtrariũ ē in rerũ nã: ⁊ alterꝝ: ⁊ ſi extrema. g̊ media.

¶ Qua virtute elementa veniant ad mixtũ: vel ad locuꝫ generationis mixti. Caput. XV.

Sapientes fere oẽs conuenere elemẽta virtutibus proprijs non poſſe venire ad locuꝫ mixtionis: nec proprijs virtutibus (etiã ſi ſint in loco mixtionis) mixtum generare. Tria .n. ſunt in elemẽto. ſ. forma. materia. ⁊ diſpoſitio qualitatiua. perſpicuũ .n. eſt elementa: nec ſuis materijs: nec ſuis qualitatibꝰ poſſe ad locum mixtiõis venire: nec (etiã ſi veniſſent) mixtuꝫ edere. Qꝛ vero nec ſuis formis: perſuadent. Primo. quia elemẽta ſuis formis nõ magis ſunt apta generare hoc mixtum: q̃ꝫ illud. Nã ſunt in potẽtia ad omnia mixta. omne aũt in potẽtia de ſe ad multa: eget aliquo ex̃hẽte de potẽtia ad actũ vt phi declararunt. Secũdo. elementa intẽdũt ſuis naturis generare ſibi ſimilia. g̊ mixta ſunt genita p̃ter intentionẽ elemẽtorꝝ: ⁊ ſic ſi alia virtute nõ eẽnt genita: eſſent a caſu: ⁊ preter intentionẽ cuiuſlꝫ agentis. Ul'iter g̊ cõcludendũ eſt el'ta ſuis formis: nec venire ad locum mixtionis: nec mixtũ generare. Sed tunc queres virtute cuius veniunt: ⁊ virtute cuius mixtum generẽt. Secundo ſpecialiter in doctrina Auerrois eſt difficultas quo mõ concurrunt elementa ad mixtionem: an vt agẽtes virtutes: an vt materia: ⁊ diſpoſitiones materiales. Ad p̃maꝫ. Plato in timeo credit elementa venire: ⁊ agere virtute anime mundi: quã deus in medio locauit. de qua Themiſtius in libº de anima. ⁊ Alexãder ſatis. Auicẽna ait virtutẽ illam eſſe colcodeã: que eſt inteª ſpere actiuorꝝ ⁊ paſſiuorꝝ. Auerroes aũt ⁊ Ariſtote. ait virtutem illam eſſe celeſtẽ. hanc .n. appellat naturã vniuerſi. virtus .n. iſta fit ꝓut ſol decurrit per orbẽ decliuẽ p̃ncipalr: ⁊ inquantũ in tali decurſu cuꝫ erraticis ⁊ fixis diuerſimode figurat̃. Ex his eniꝫ figuris per calorẽ ſolis ⁊ eius radios fertur in aere virtus generatiua: cui elemẽta obediunt: ⁊ ꝓpter quã veniunt ad locũ generationis: ⁊ ꝓpter quã mixta generant̃. Hec enim virtus nõ eſt influentia. vt quidaꝫ credunt: ſed calor ſolis diuerſimode actuatus. ꝓut diuerſas capit actuatiões a decurſu ſolis per çodiacũ: ⁊ a diuerſis cũ reliquis ſtellis cõfiguratiõibus. Iſte enim calor ſolis vehitur ad nos luce ⁊ motu: ⁊ alterat aerem continentem: qui poſtmodum mouet elementa ad locum generationis: ⁊ ad mixtionem: et hec

est positio Aristo. ꝛ Auerro. iz. metaph. ꝯmē. i8. ꝛ Ptho/ lomei in lib. apothelesmaton. ¶ Ad 2m dōm elr̄nta virtu te hac celesti: ꝛ diuina ad locū cōem venire: vtute hac et agere ꝛ pati iter se: ꝛ sic ad mixtionē ꝯcurrūt vt agētia: ꝛ tā diu: q̄ꝫ diu frangunt̄: qbus fractis ꝛ p minima copula/ tis ꝯtinuat̄ mā ꝛ q̄ttitas: ꝛ in eodē instāti virtute celesti forma inducit̄ mixti: que est forma pme mãe: que ꝑerat elr̄ntis: elr̄ntis ꝯcurrentibꝰ. vt dispōnibꝰ mãlibꝰ: nec elr̄nta remanēt ꝓprys q̄ttitatibus terminatis: ꝛ ꝓprys formis ꝑfectis: sed eidē mãe insunt: cui inest forma mixti q̄ttita tibus ꝛ q̄litatibꝰ forme mixti vltime. ¶ Scōm g̃ auer/ roē elr̄nta vt agētia instralia veniūt ad locū cōem: ꝛ ꝯcur runt ad mixtionē. In mixto vō eē remanēt vt dispōnes mãles: ꝛ sic de agētibꝰ ꝯuertunt̄ ad mãles dispōnes. Nā pmo erāt ꝑfecte suis formis: ꝛ suis q̄ttitatibꝰ: ꝛ q̄litatibꝰ: ꝛ sic erāt q̄si seipsis: deinde in mixto: q2 sunt grā for^e vlti me ꝛ ꝓpter illa: ꝛ dispōnes illius: cōuertunt̄ ad nãm ma terie: eo q2 fracte fuerūt ꝛ imperfecte. Aliter g̃ elr̄nta age bant: ꝛ alr̄ sunt in mixto. Ex ys ꝑspicuuz cur ex elr̄ntis di uersa fiūt mixta. nā lʒ ipsa sint eadē: tn̄ diuersis ꝓportōi bus cōmiscent̄: cōmiscent̄ aūt diuersis modis: qm̄ vtus celestis oī hora variat̄. vt dicit Ptholoꝰ. Multe alie du bitatiōes fiūt a recētiōribꝰ: que certe vtiles sunt ꝛ singu lares: q̄s scripsissem: nisi q2 nec addi: nec minui eis pōt: ꝓpterea curiosus pergrat eas in libris de gnōne. ¶ His habitis facile est soluere argta pme pōnis recitate capite i2o. Primū gdē: q2 lʒ multe violētie ꝯcurrunt: tn̄ nãliter elr̄nta veniūt ꝛ agūt: sed qua naturalitate: dicemus post. ¶ Sōm ēt tollit̄. nā lʒ elta possint nãliter (vt dicemꝰ) venire ad locū ꝛc. nō opus est semp vt veniāt. Interduz .n. ignis adest in terra: ꝓpter mixtionē. In media regiōe est aliq̄ cōgelatio loco terre: aliq̄ hūida: loco aque. ignis vō fert̄ in exalatiōe. ¶ Amplius nō opꝫ semp oīa miscibi lia ꝯcurrere ꝓprys formis ꝛ actu: sʒ q̄nq̄ꝫ vt sunt in alio mixto. ex quo cuz elr̄ntis fit mixtum. vt in medio maris. ¶ Tertiū ēt tollit̄. nā opꝫ semp duo vel vnū elr̄ntū pdo minari: ꝛ eē vt formā: ꝛ reliq̄ vt mãm. Ex qbꝰ fit mixtio: nec opꝫ vt statiz corrūpant̄. naz lʒ sit actiuus: reliq̄ sunt apta resistere: ꝛ maxime vtute celesti ꝛ virtute aīe. Quo miscibilia veniāt ad mixturā: perspicuū.

¶ Argumēta ꝯ positionē Auerroys. Caput. XVI.

Omnes fere latini ꝯdicūt Auerroy: ꝛ gdā viri acuti valde arguūt. ¶ Primo. forꝰ elr̄ntaria nata est ꝯsti tuere suppositūz p se subsistēs i genere sube. g̃ si sunt plures forme eltarie in mixto: que/ libet ꝯstituet suppositū: ꝛ sic in oī mixto essent plura sup posita: q2 ibi erit suppositū aque: ꝛ suppositū ignis. quoꝝ qdlʒ natū est per se subsistere. ¶ Scdo. oēm subam cor/ poralē ꝯseqt̄ quātitas: que est ꝓpa passio sube corporee. vt auerroes in lib. de suba orbis: sed forma elr̄ti q̄ttūcūq̄ꝫ remissa cuz mā ꝯstituit subam ꝯpositā. g̃ ipsam ꝯseqt̄ ꝓ pria q̄ttitas sicut passio ꝓpa: sed eadē ꝓpa passio non est pluriū suboꝝ. g̃ in vno subo erūt pl'es quātitates: vt alia q̄ttitas mixti ꝛ alia elr̄ti: ꝛ nō erit mixtio nisi in ꝯpo. ¶ 3o. mixtū gnātur ex elr̄ntis vel elr̄to ꝛ corrūpit̄ in illa. g̃ talis est icōpossibilitas iter formā mixti ꝛ formaz elr̄ti: q̄lis est īter terminū a quo gnōnis: ꝛ terminuz gnōnis ad quē. g̃ nō ꝯpatiunt̄ se in eodē subo sil' forꝰ mixti ꝛ forma elr̄nti. ¶ Hec tria argta sunt meliora ꝛ fortiora: que pn̄t tāgi ꝯ auerroē. ¶ Arguūt aly ꝯ eūdē. Prio. q2 tūc vnū indiui duū eēt in q̄tuor spēbꝰ. nā quelʒ forꝰ subalis dat̄ eē: ꝛ ibi sunt q̄tuor for^e: imo gnq̄ꝫ. g̃ in gnq̄ꝫ spēbꝰ. ¶ 2o. tūc ignis staret sub maiori dēsitate q̄ꝫ sit illa aque ꝯ auerroē in lio de suba orbis. ꝛ ꝯntia ꝑspicua de igne exn̄te i mixto ter/ reo. ¶ 3o. tunc for^e elr̄ntarie starent in mixto violenter: ꝛ sic mixtū eēt qōdā violentū. ꝯntia perspicua. nā nãliter elr̄nta iclinant̄ ad ꝓpas spheras. ¶ 4o. ex pluribꝰ entibꝰ in actu nō fit vnū. vt 2o tradit̄ de aīa. ¶ 5o. oēs for^e elr̄nta rie sunt in quolʒ pūcto mãe mixti. g̃ penetratio formaꝝ subaliū. ¶ 6o. qn̄ mixtū fit de nouo ex elr̄ntis: mãe eltoꝝ vel manēt cū formis eoꝝ: vel nō. Nō est dōm q̄ nō. Nā forꝰ nō pn̄t manere absq̄ mā. Si sic: ꝛ oīa fiunt simul in mixto p totū. g̃ ille se penetrabūt. ¶ 7o. ex materys elto ruz nō pōt resultare vna cōis mā. vt oēs scribūt. g̃ ex for mis nō resultabit alia forꝰ. tʒ ꝯn̄a ex sili. ¶ 8o. seqt̄ q̄ for ma ignis staret in mā: quasi sine caliditate: qō falsū est. ꝯntia pbat̄: q2 in lapide pauca est caliditas: ꝛ in ipso forꝰ est ignis. ¶ 9o. tūc nō quelʒ gnō vniꝰ esset corruptio alte rius. nā qn̄ mixtū generat̄ vel corrūpit̄: tūc oēs for^e eltā rie remanēt. ¶ Adhuc arguūt aly pꝰ: q2 si miscibilia re manerēt i mixto: tūc mixtū nō differret eēntialr̄ ab elr̄n/ tis. ¶ Scdo auc̄te ꝓculi. causa est vtualr̄ in suo effectu. Sed mixtū est effectus eltoꝝ. g̃ elr̄nta sunt vtualr̄ in mix to ꝛ nō formalr̄. Rursus arguūt aly. si miscibilia remā rent in mixto: tūc vna dispō eēt ad oēs formas: ꝛ sic vna eēt respcū aque ꝛ respcū ignis dispō: qō est dissonū. Hec sunt argta que solēt iduci ꝯ auerroē: q̄ttū ad pncipale.

¶ Solōnes argumētoꝝ ꝯ Auerro. Caput. XVII.

Pro solutiōe oium taliū: ꝛ similiuz debes scire q̄ for^e elta rie alr̄ sunt in mixto: alr̄ sunt in ꝓpo elto. sunt .n. in mixto. vt dispōnes: ꝛ ꝓpterea fuit nec̄iū eas eē sub eē remisso. vt diximus. nō. n. dispō dꝫ eē ita itensa in ꝓpo subo: queadmodū in subto ex̄neo. Nā in subto ꝓpo est ꝑ se: vt ꝯstituat spēz. In alieno vō subto. vt disponat. forma g̃ eltaria est in mixto. vt dispo nēs mãm ad vlteriorē formā: ꝓpter ordinē nãlez. est vō in ꝓpo elr̄to. vt pficiēs ꝛ ꝯstituēs ꝯpositū in spē. ꝛ iō ibi est sub eē perfecto ꝛ intenso. Ulterius debes scire q̄ nul la dispō denoiat subm̄: cuiꝰ est: nisi denoiatiōe cōposita. Forma aūt pficiēs reponit cōpositūz in spē. ꝛ iō ab ea su mit̄ drīa eēntialis. ¶ His acceptis nō est difficile solue re argua inducta. ¶ Ad pm dōm: q̄ forma eltaria nata est ꝯstituere indiuiduū in spē: qn̄ inest mãe fm esse perfe ctū: ꝛ grā sui: ꝛ nō vt dispositio ad vlteriorē formam: ꝛ sic nō opꝫ mixtū esse q̄ttuor supposita: vel sub quattuor spē bus. Cū nō quelʒ eaꝝ ꝯstituat mãm in spē: sed potius di sponit ad spēm. ¶ Ad 2m dōm: oēs subam corporalē ꝑfe ctā: ꝛ inductā in mā sui grā: ꝛ nō vt dispōnem ad vlterio rem formā: ꝯsequi ꝓpriam q̄ttitatē terminatā: ꝛ hoc mō nō est in casu. sunt. n. forme elr̄ntarie (vt dicemus) dispo sitiones grā alterius inducte. ¶ Ad 3m dōm mixtū fieri ex elr̄ntis: inquātum rō termini ad quē est forma vltima mixti. Elementa vō esse terminuz a quo: inquantum for ma elementi est perfecta. Modo forma mixti vltima ꝛ forma elemēti ꝑfecta sunt incōpossibiles: sʒ forma mix/ ti cū forma elr̄nti imperfecta vel remissa nō est incōpossi bilis: imo vna ordinat̄ ad alterā vt in terminū ad queꝫ. ¶ Ad 4m dōm: q̄ nec vnū indiuiduū est in quatuor spe ciebus: nec in mixto eē q̄ttuor indiuidua. Nā lʒ forꝰ elr̄n taria det esse: nō dat esse pncipalr̄: sed dispositiue ad alte rum a quo est spēs ꝛ ꝑfectio. ¶ Ad 5m dōm. illud esse ve rum quādo forma ignis est in mā dispositiue: vt. s. dispo sitio: ꝛ nō perfectiue vt perfectio. ¶ Ad 6m. elr̄nta sunt in mixto violēte fm naturas ꝓprias. nãliter vō fm ordinē vniuersi. hoc est fm nãm vlem. vt dicemus. ¶ Ad 7m di cendū. formas elementarias esse in toto mixto: ꝛ in quo libet puncto materie mixti: ꝛ tamen non est penetratio: q2 nō sunt ibi pncipaliter vt perfectiōes: sʒ vt dispōnes.

vñ ſicut q̄litates que ſunt in mixto: non ſe penetrant: q2 ſunt ibi diſpoſitiue ⁊ nō ꝑncipal'r. Sic forme elemētarie nō ſe penetrāt. nā ſunt in mixto diſpoſitiue ⁊ nō ꝑncipaliter. Adhuc extrema ſunt in medio ⁊ in eodē ſubto: ⁊ in quolibet puncto ſubti: ⁊ tamē nō ꝓpter hoc ſe penetrāt. nā duꝫ vnū remittit̄: reddit̄ potēs recipere ſuū ꝯtrariū. ⁊ eodē modo eſt in ẏs. ¶ Ad 8m dōꝫ ꝙ dū el'nta veniūt ad locuꝫ cōem: Inter ſe agunt ⁊ patiunt̄: tādiu donec reducunt̄ ad ꝓportionē: que eſſe pōt diſpō vltime forme: ⁊ tunc virtute celeſti in ꝑmo inſtanti inductiōis forme vltime: oēs mãe que preerant: fiunt vna: que ſimul tēpore recepit oēs formas el'tarias: ⁊ vltimā formaꝫ mixti: ⁊ ſic remanēt eedē mãe: non tñ ꝓprẏs quātitatibus diuerſe: ſed vna materia diuꝫ. ¶ Ad 9m dōm in lapide eſſe parū ignis. ⁊ ideo [illegible] eſt parum caloris: nec eſt incōueniēs ad remiſſionē qualitatis remitti formā vt dicemus. Et per hoc nihil ꝓhibet formā ignis eſſe in mixto in fundo maris. nam ibi eſt ſub eſſe remiſſo ⁊c. ¶ Ad 10m dōm ꝙ qñ mixti deſinit eſſe: tunc deſinit ꝓut forma vltima eſt ratio termini a quo: ⁊ forma perfecta el'nti eſt rō termini ad quē: ⁊ ſic ſi remanent: illud eſt alẏs ratiōibus. ¶ Ad xi9 dōm mixtū nō eſſe tale per copulatū el'ntoꝝ. Sꝫ eſt tale ꝓpter formā vltimā ⁊ ꝓpter eam dr̄t a miſcibilib9. hec.n. eſt poſitio auerroys. qcqd dicāt alẏ. ¶ Ad 12m dicendū el'nta eſſe in mixto quodāmodo in potētia: ⁊ quodāmodo in actu: ⁊ ſic virtualiter aliquo mō. hoc aūt poſt modū plene dicet̄: nūc ſatis ꝓ auctoritate ꝓculi. ¶ Ad vltimū ꝯcedo totū. eſt.n. vna diſpoſitio reſpectu omniū formarū el'ntariaruꝫ. nam forme el'ntarie inducunt̄ ſub eſſe remiſſo. Modo eſt iſte ordo ꝙ ſemper prior diſpoſitio eſt ꝓpter ſecundā vſqꝫ ad formā vltimā. vt auerroes ait. 12. prime phẏe.

¶ Argumēta ꝯ fundamētū Auerroys. Caput. XVIII.

Auerroes ꝯtradicēdo Auicen. ꝓbat formas el'arias remitti ad remiſſionē q̄litatū. nā ſi forma pōt ſtare ſine parte q̄litatis. ǧ ſine tota. nā eſt rō toti9 ⁊ partis. ¶ Cōtra hec totus mūdus fere īſurgunt. Primo. q2 in ꝑdicā̄tis ſcribit̄ ſubas nō ſuſcipe magis ⁊ minus. ¶ Scdo. q2 tunc ad ſubam eēt motus. nā ois ſucceſſiua mutatio eſt motus. ¶ Tertio. tunc in medio eſſent plures forme el'ntarie remiſſe: ⁊ ſic mediū eēt in q̄ttuor ſpēbus. nā quelibet dat eſſe. ¶ Quarto. nihil eſt magis tale in noīe el'ti. ǧ el'ntū nō ſuſcipit magis ⁊ minus. ¶ 5o. tūc nullū el'ntū poſſet alterari pura alteratiōe. nam non poſſet alterari niſi remiſſa qualitate: ⁊ ꝑ ꝯñs remiſſa forma. ¶ 6o. tunc vnū el'ntū non poſſet imediate fieri ex altero. nā dū ex aqua fieret ignis. oporteret aquā remitti: ⁊ ſic venire ad mediū: ⁊ per ꝯñs nō imediate: q2 imediate tale eſt eſſe abſqꝫ medio. ¶ 7o. tunc ex duobus el'ntis poſſet fieri mixtū. nam cū ignis nō poſſet aquā calefacere: niſi remittēdo formā eius: ⁊ itroducēdo formā ignis: in medio calefactiōis erit vnū mixtum ex illis duobus. ¶ 8o. ſequit̄ ꝙ in omni gnōne mixti eſſet multitudo mixtoꝝ media. nā ſemper ex noua ꝓportōe formarū el'ntorum eſſet vnū nouū mixtū. Sed in quolꝫ inſtāti trāſmutatiōis eſt alia. ǧ in quolꝫ eēt alia mixtio: cuꝫ ǧ in tempore trāſmutatōis ſint infinita inſtantia. ǧ infinita mixta. ¶ 9o. tunc aer frigidus in hyeme eſſet plus aqua: ꝙ̄ aer. nā magis ſunt q̄litates aque. Probauit auerroes intentum dupl'r. Tū q2 forme ille ſunt medie. Tū q2 ſi forma ꝑfecta poſſet ſtare ſine ꝑte qualitatis. ǧ ſine tota. ¶ Inſurgunt illimet ꝯ hec argumēta. Primo. q2 tūc īter ꝯdictoria daret̄ mediū. Nā inter ſubam: ⁊ accidēs dat̄ mediū. Sed ſuba nō eſt in ſubto: accñs eſt in ſubto. Nec ſūt ꝯdictoria. ǧ vt ſupra. Adhuc mediū eſt eiuſdem generis cum extremis. x9 ꝑme phẏe. Sed ſuba ⁊ accidens nō pñt eſſe eiuſdē generis. ǧ nec inter ea dari mediuꝫ. Rurſum omnis dr̄ia ſcḋm formā ſubalē variat ſpēm. 8. metaphẏ. ǧ ſi forma ignis reciperet magis ⁊ minus: tūc ignis dr̄t ſpē a ſemet. ¶ Cōtra ſecundā inſurgūt. nā eo dato ꝓbarem mixti formā poſſe eſſe ſine tota qualitatiua diſpōne. nā ſi pōt eē ſine parte. ǧ ſine tota. ſic arguit auerroes. ¶ 2o. arguūt. per idē mā poſſet eſſe ſine forma. nā pōt eſſe ſine hac: ⁊ ſine illa: ⁊ quelꝫ cuilꝫ eſt eiuſdeꝫ rōnis. ǧ ſine for9. ¶ 3o. ꝑ idē corp9 ſine loco. Nā pōt eē ſine hoc loco: ⁊ ſine illo. ǧ ſine toto loco. ¶ 4o. ſi forma el'taria remittit̄: vel ad remiſſionē alteri9 qualitatis vel ambaꝝ: nō vni9 tm̄. Uel nō ambaꝝ nā dū generat̄ ignis ex aqua: remittunt̄ ambe: nec vni9 tm̄. vt in gnōne aeris ex aq̄. ¶ 5o. tūc gnō el'nti eſſet alteratio. Nā dū ex aqua generat̄ ignis: aq̄ remittit̄. ǧ eadē eſt nūc minus aqua: ⁊ nūc magis: ⁊ ſic alteratio. Nec ſūt meliora argumēta: que ſolent fieri ꝯ auerroem.

¶ Defenſio pro Auerroe. Caput. XIX.

Nunc volum9 defendere veritateꝫ. Et primo ſuppono ad mentē auerroys nūc eē impertinēs an forma el'taria limitet ſibi alteꝝ: vel ambas q̄litates in ſūmo. Nā ſiue ſic ſiue al'r: nō tollit̄ ꝓpoſitū. ¶ Eſt ꝑterea vtraqꝫ ꝑs ꝓbabilis in opione hui9: ⁊ in locis diuerſis euerſis loquit̄ modis. ¶ Tūc dōm fundamentū auerroys eē vnū. In quo ipſe petit ſibi ꝯcedēdū alteraꝫ ſaltē q̄litatē eſſe el'nti ꝑ9 accidēs ⁊ eētiale. Ad hoc adducere pōt plures ꝯiecturas. Primo. q2 qōlꝫ el'tuꝫ definit̄ per hꝰ q̄litates. vt diſcutienti 2m de gnōne conſtat. Illud aūt eē nō pōt niſi: q2 q̄litates ille ſunt vel dr̄ie eētiales: vel ꝓpa accñtia el'ntoꝝ. ¶ 2o. ois ſpēs dꝫ hr̄e aliqḋ accñs ꝓpriū: quo mediāte exerceat ꝓpriā opatiōnē. Mō nos videmus ignē exercere opōneꝫ ei9 ꝓpriam mediāte calore: ⁊ aquā mediante frigore. ǧ calor eſt propriū accñs igni. frigus aque. ¶ 3o. videmus vigēte calore ignē multiplicari: ⁊ vigente frigore aquā. Ex ẏs petit auerroes ſibi ꝯcedēdū qualitates eē ꝓprias ⁊ eētiales paſſiōes el'ntoꝝ. Tūc rō auerroys eſt efficax. nam ſi pōt forma el'nti perfecta eē abſqꝫ parte accñtis ꝓprẏ. pōt ⁊ abſqꝫ toto. nā pars ⁊ totū ſunt equalis eſſentialitatis reſpectu ſubti. Et ꝓpter hoc ſeq̄t̄ formas illas remitti ⁊ intēdi. Aduerſarẏ nec volunt: nec fortaſſe pñt hec itelligere: ſed affectu mouent̄. ¶ Tūc per ordinē. ad ꝑmaꝫ iam auerroys itelligit de formis ꝑfectis. vt ſunt forme mixtoꝝ ꝑfectoꝝ. ¶ Ad 2am ꝓ nūc ꝯcedo acqſitioneꝫ forme el'nti fieri ſucceſſiue ⁊ ꝯtinue: nō tñ eſſe motū. Nā mot9 apud auerroeꝫ nō dr̄t penes ſucceſſiuū ⁊ iſtātaneū. Augmentatio.n. apud eū motus eſt: ⁊ fit in iſtāti. ſic gnō el'enti eſt gnō: ⁊ fit in tpe. Sed motus a mutatiōe dr̄t ratiōe ſubti. nā ſubm motus eſt ens in actu: ſubm mutatōis eſt ens i po9. Dr̄t etiā penes termios a quo ⁊ ad quē. Nā generatio eſt a ꝓuatiuo ad poſitiuū: motus de poſitiuo in poſitiuū: ⁊ hoc mō dr̄nt gnō el'nti a motu. gnō.n. el'nti eſt in mā: motus i mobili: gnō el'nti eſt de ꝓuatiuo in poſitiuum: motus de poſitiuo in poſitiuū. Sed an gnātio el'enti ſit ſucceſſiua ⁊ cōtinua: al's dicemus. Nunc vo ſit dcm in tantū. ¶ Ad 3m dicendū vt diximus: ꝙ quādo elemēta ſunt in medio: pñt dupliciter eſſe: vel in medio ſimpliciter: vl' in medio ordinato ad formā mixti. Primo modo eſſential'r mediū eſt ſua extrema remiſſa apud eum: ſed accidētaliter eſt in ſpē medẏ: vt dici ſolet de rubore ⁊ ceteris. qñ vo ſunt in medio ordinato ad mixti formā: iā dixim9 in primo caplo. ¶ Ad 4m dōꝫ apud auerroeꝫ in noīe el'ti eē aliqḋ idiuiduū magis ⁊ min9 tale: lꝫ hoc nō

ſit famoſum:eſt tñ verũ. vel dici põt nũq̃ꝫ formam ignis remitti:niſi in mixto:ſʒ mixtũ nõ denoiat̃ ignis. Sʒ calidũ ꝛc̃. ❡ Ad 5m Auerroes 2o de aĩa ꝓbat elñtũ nõ poſſe alterari pura alteratiõe:gn illi ſic mixta gnõ:ꝛ ſic qð credunt falſum:eſt neceſſariũ:põt tamen alterari de figura in figurã ꝛ in alijs:in qualitatibꝰ aũt nũq̃ꝫ:gn ſit admixta gnãtio. ❡ Ad 6m dðm vnũ elñtuʒ poſſe fieri imediate ex altero imediatiõe medij alterius rõnis. Nõ aũt imediatiõe tẽporis. lʒ.n.ex aqua remiſſa ꝛ igne remiſſo fiat medium:illud nõ eſt alterius rõnis ab extremis. ❡ Ad 7m debes ſcire ꝙ mixtũ põt capi duplr̃. Uno mõ ꝓ cõpoſito ex mã ꝛ forma vltima mixtionis mediãtibꝰ formis elñtoꝝ. Alio mõ ꝓ omni ꝯgregato ex duobꝰ elñtis. Tũc auerroes diceret mixtũ ſcðo mõ poſſe ex duobus elñtis edi:ſed mixtum p̃mo mõ nõ:niſi ex quattuor. ❡ Ad 8ꝰ loquẽdo de mixto ſcðo mõ ꝯcedo totũ. Nã ĩfinita mixta ſcðo mõ fuerunt genita:nulla tamẽ mixta ĩfinita. naʒ in potẽtia infinita mixta ſcðo mõ.ſed loquendo de mixto in actu:ꝛ vltimo nõ niſi vnũ mixtũ fit. ❡ Ad 9m auerroes rñdet in 2o de anĩa.ſemper in aere ꝛ aqua eſſe vapores:ꝛ illos nũc calefieri:nũc hũectari: ꝛ ſic aer nõ eſt corpus ſimplex:ſed mixtũ imperfectũ. Qð vno tempore fit magis aqueũ magis aereũ. vt conſtat. ❡ Ad argumẽta ꝯ fundamẽta dici põt ꝙ apud auerroẽ mediũ multis poteſt ĩtelligi modis vel ꝑticipatiõe vel abnegatiõe. ꝛ participatiõe duplr̃:vel participatiõe eſſentiaꝝ vel cõditionum illaꝝ. Participatiõe formarũ vt rubꝝ. naʒ participat eſſentijs albi ꝛ nigri: participatiõe conditionũ vt ſcimia.eſt.n.media ĩter hoĩem ꝛ brutũ: pro quãto in q̃buſdam imitat̃ hoĩem:in q̃buſdã imitat̃ brutũ. Auerroes g̊ tenet formas elñtarias eſſe re vera ſubas. Nam in ſubiecto nõ inſunt:tamẽ quãtuʒ ad aliquas cõditiões ſectant̃ formas accñtales:ꝛ inde dicte ſunt medie. ❡ Tunc ad p̃mũ pʒ. Nam nõ ſequit̃ eſſe mediũ inter cõtradictoria: qꝛ re vera ſunt ſube:ſed participatiõe cõditionũ dicunt̃ medie. Argumẽtũ etiã peccat per fallaciã accidẽtis. Sicut nõ ſeq̃tur. inter hoĩem ꝛ leonẽ dat̃ medium. ſed leo eſt nõ homo. g̊ inter hoĩem ꝛ nõ hoĩeʒ.eſt.n.locus ſophiſticus ſm accñs. ❡ Ad 2m dðm medium ſm participationẽ eſſentie eſſe eiuſdẽ generis cum extremis : ſed ſm participationẽ conditionũ:nõ opʒ:cum illud nõ ſit vere mediũ:ſed potius affine. ❡ Ad 3m dðm oĩs dr̃ntia ſubalis perfecta variat ſpẽm. Sed de imperfecta ſecus eſt. ❡ Ad argumẽta cõtra ſecundã radicẽ: iam ſolo cõſtat. Nã qualitatiua diſpõ eſt eẽntialis mixto : nõ ſub omni gradu:ſʒ ſub certo numero ꝛ põdere. Qualitas aũt elenti eſt eẽntialis ſm ſe ꝛ qðlibet ſui ipſi forme. Silr̃ ſoluũtur argumẽta de materia ꝛ de loco. Et ſic dici põt auerroem vſum eſſe argumẽto bono in caſu ſuo : ꝛ per accñs nõ per ſe ꝛ omni mã. Seruata.n.petitiõe ſua argumẽtũ valet. ❡ Ad ſecundã dðm ſemꝑ in igne dũ remittit̃ vna remittit̃ altera: lʒ mõ diuerſo. Nã vna per ſe altera per accñs:ꝛ ſic in gnõne ignis ex aere vel eꝯ ambe remittũtur vna.ſ.per ſe altera per accñs. vt als̃ dicemus. ❡ Ad vltimũ rñſio perſpicua eſt. diximus.n.non poſſe aquã alterari quin generet̃:nec generari gn alteret̃. Sunt.n.he mutatões ſimul:lʒ gnãtio ſit p̃or natura alteratione. vt ſuba p̃or natura qualitate. Ex his perſpicuũ p̃muʒ aliqð mixtũ fieri ex duobꝰ elñtis ꝛ aliqð nõ. Nã mixtũ abſolutum nõ ordinatũ ad formã vlterioreʒ bñ fit:ſed mixtuʒ ordinatũ ad vlteriorẽ formã non põt fieri: gn ad minus quattuor ſint elñta. Scðo perſpicuũ mixtionẽ p̃mã:que ĩmediate fit ab elñtis:ꝛ ſi multiplr̃ dici poſſit nãlis : eſſe naturalẽ ſaltẽ ſm ordinẽ vniuerſi. Inquãtũ natura vniuerſalis ĩtendit elñta ꝓpter mixta. Tertio perſpicuum elñta. Alio mõ cõcurrere dũ ſe miſcent. alio dum ſunt in mixto eſſe. Nã ſicut virtus genitiua : dũ agit in ſperma dicit̃ actiua. In genito eſſe conſeruatiua:ſic elñta duʒ in p̃ma mixtione ſe miſcẽt erant agentia: poſt võ ſunt ꝯuerſa ad diſpoſitiões ꝯſeruatiuas. Quarto perſpicuum formas elñtarias nõ ſolũ intendi:ꝛ remitti quantũ ad eſſe: ſʒ quantũ ad eſſentias:quẽadmodũ p̃ciſe dici ſolet de calore ꝛ frigore. Utrũ ipſe ſuſcipiãt magis:an ſm ipſas denoiet̃ aliq̃d magis:hoc eſt imꝑtinẽs nr̃o ꝓpoſito. Hec g̊ eſt põ Auerroys eius motiua:ꝛ hoc mõ ſint defenſata.

❡ Rñſiões ad argumẽta p̃maꝝ põnũ. Caput. XX.

PRima poſitio latinoꝝ concludẽs qualitates mixti ꝛ elñtoꝝ eiuſdeʒ eſſe ſpẽi eſt ꝯcedẽda de mẽte Auerroys. Per hoc ſequit̃ formas in mixto eſſe. ❡ Argumenta 2e põnis nulla ſunt. ❡ Primo. qꝛ lʒ aliq̃ operatio mixti drãt ſpẽ ab operatõe aliqua elñti: tamẽ aliq̃ eſt eiuſdem ſpẽi. piper.n.calefacit mortificando : ſicut ꝛ ignis. ſimilr̃ ꝛ euphorbiuʒ. ❡ Scðo. qꝛ in quolibet puncto mixti eẽ oppoſitas qualitates ſub eſſe remiſſo eſt neceſſariũ. ❡ Tertio. qꝛ põt mixtũ hẽre qualitates ſecundas ſub eſſe remiſſo:ꝛ ſic ꝛ p̃mas. vt pʒ in medijs coloribus. ❡ Quarto. nõ opʒ a qualibet qualitate denominari mixtũ:ſed a predominanti. vt in colerico. ❡ Quinto. ṽtualr̃ tale ꝛ formalr̃ tale nõ repugnãt. Nec ſi in aliquo eſt vnũ ſuꝑfluit alteruʒ. Nam illud eſt pluribus modis ꝑfici. vt ſciunt ipſimet. ❡ Nũc ad argumenta cõia. Ad p̃mum rñdet Auerroes in paraph. libri de gnõne. auctoritate Auicẽ. ꝙ virtus ſeu potẽtia capit̃ q̃nq̃ꝫ ꝓ diſpõne preparatoria:q̃nq̃ꝫ ꝓ p̃ncipio tranſmutatiõis:q̃nq̃ꝫ ꝓ eo qð nõ eſt : ſed põt eſſe. mõ elñta in mixto ſunt ṽtute preparatoria. pro quãto ordinant̃ in mixtũ. ꝛ effectoria. pro quãto ſm partẽ agere pñt ꝛ pati. Et ſic Ariſt. dũ dicit ea eſſe ṽtute in mixto: intelligit ea eſſe ibi actu: ꝛ nõ poª. vt male ſumũt. ❡ Ad 2m de ordeo ſolo ꝯſtat. vult.n.ordeuʒ nõ miſceri:qꝛ forme non pñt frangi. hoc mõ nõ ſunt elementa. pñt.n. ṽtutes ille remitti : ꝛ iõ ex eis põt mixtum effici. verbũ aũt Galieni facit ꝓ nobis. nã elñta eſſe ꝯfuſa. eſt ea eſſe ſub eẽ remiſſo in mixto. Hec igit̃ ſit poſitio Auerroys:ꝛ hoc modo conſeruata. Ad laudem dei ꝛ virginis Marie. Amen.

FINIS

❡ Venetijs exactum mandato ꝛ expenſis heredũ quondam nobilis viri domini Octauiani Scoti ciuis Modoetienſis. Per Bonetum Locatellum Bergomẽſem presbyterum. 1505. tertio nonas Aprilis.